

DOŠ Prosenjakovci
Prosenjakovci 97 c
9207 Prosenjakovci

KÁI, Pártosfalva
Pártosfalva 97 c
9207 Pártosfalva

ČEBELICA MÉHECSKE

Šolsko leto/Iskolaév: 2016/17

Kazalo - tartalom:

Miért várom a vakációt?	4
Podružnična dvojezična osnovna šola Hodoš se predstavi	6
Podružnična dvojezična osnovna šola Domanjševci se predstavi	7
Kedvenceink.....	9
2. in 3. razred se predstavi	10
Egyszer volt, hol nem volt..... Napaka! Zaznamek ni definiran.	
1. razred se predstavi	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Bemutakozik a 2. osztály	Napaka! Zaznamek ni definiran.
A gyömörei nyolcadikosok Pártosfalván	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Mini olimpia.....	Napaka! Zaznamek ni definiran.
A pártosfalvi iskola is Kulturális Iskola	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Vezalkine sanje	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Če učiteljica po svoje pripoveduje pravljice	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Egy felejthetetlen hét	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Vtisi iz šole v naravi	Napaka! Zaznamek ni definiran.
Kerékpározás két államfővel	22
Jaz in ti = midva, Čičke čačke	22
Na poti sanj, Mavrična dežela	23
Martin Krpan se poroči s cesarjevo hčerjo	24
Zajec in polž	24
Hagyományos szlovén reggeli	25
Umazani planet	26
Szavalóverseny Pártosfalván.....	27
Karácsonyi készülődés	27
Gyermekkarácsony az Országházban	28
Amikor a játéknak rossz vége lett.....	28
Téli örömök..... Napaka! Zaznamek ni definiran.	
Ogled smučarskih poletov v Planici	30
Sírepülésen Planicában.....	30
Pozor, nevarne snovi!	31
Svet danes	35
Življenje	35
Spoštovani gospod predsednik, Borut Pahor!	36
Ljubezni, ki nikoli ne mine	36
Zenés délelőtt a pártosfalvi iskolában	37

Ocena glasbene pravljice Babica Zima	38
Hazajáró	38
Kata álma.....	39
Kedves Dominik!	40
Az ÖKÖ nap.....	41
Poredni fantje	42
Nestrpnež	42
Žaljive besede	42
Eko dan.....	42
Ezt nézzük a nyáron.....	43
Kincsem	46
Mit olvassunk a nyáron?.....	47
Ilyennek látom a világot, Naša življenja.....	48
Amiért érdemes élni.....	49
Srce – kamen?, Száz út vár rám.....	50
Devetošolcem - Ballagóknak	51
ŠOLSKO LETO 2016/17 V SLIKAH.....	53

Pri izdelavi glasila so sodelovali

Učenci: Luna Sara Kalamar, Lea Lainšček, Melisa Barić, Alida Kiara Abraham, Nina Laco

Mentorici: Gaál Elizabeta, Sandra Kontrec

Prosenjakovci, junij 2017

Tisk: DOŠ Prosenjakovci

MIÉRT VÁROM A VAKÁCIÓT?

SZERETNÉK MEDENCÉBEN FÜRÖDNI, CIRKUSZBA MENNI ÉS KUTYÁT VENNI.

**HORVAT LAURA
1.OSZTÁLY**

**SZERETNÉK A BALATONBAN FÜRÖDNI ÉS CIRKUSZBA MENNI.
ELLÁTOGATNI NAGYMAMÁMHOZ MÁLNÁT ENNI. JÓ LENNE
SOKAT JÁTSZANI.**

**KERÉKGYÁRTÓ BLANKA
1.OSZTÁLY**

**SZERETNÉK ELLÁTOGATNI AZ OTTÓHOZ.
SZERETNÉK MÉG JÁTSZANI ÉS
PARASZTGAZDÁLKODNI.**

**EGRI CSÖRSZ
1.OSZTÁLY**

**NYÁRI SZÜNETBEN SZERETNÉK JÁTSZANI ÉS ELMENNI A
BALATONRA.**

**PUNGOR-TÖRÖK BARNA
1.OSZTÁLY**

AZÉRT VÁROM A VAKÁCIÓT, MERT ELMEHETEK A NAGYMAMÁMHOZ, AKINÉL MÁLNÁT EHETEK. SZERETNÉK MÉG A NAGYMAMÁVAL JÁTSZANI, SÉTÁLNI ÉS FAGYZNI.

**KÖVI LEILA
1.OSZTÁLY**

**POREDEN ALVIN
OPIS SLIK**

ALVIN JE SKAKAL PO LUŽAH. BIL JE MOKER. IMEL JE VROČINO. MAMA JE POKLICALA ZDRAVNIKA. ALVIN JE ŠEL K ZDRAVNIKU. ZDRAVNIK JE POSLUŠAL PLJUČA IN NAPISAL RECEPT. ALVIN JE PIL DOSTI ČAJA. KO JE OZDRAVEL, SE JE IGRAL V PESKU.

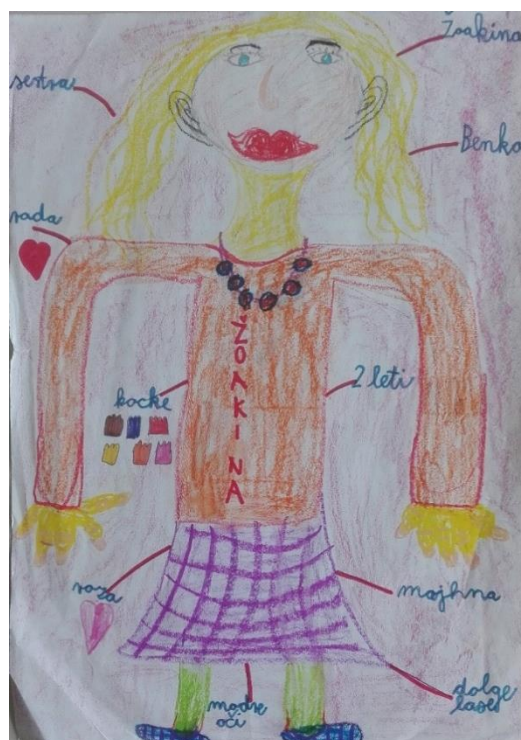
**HOZJAN ALJAŽ
1.RAZRED**

Podružnična dvojezična osnovna šola Hodoš se predstavi

Žoakina
Člivala bom sestro. Ime
ji je Žoakina. Piše se Benko.
Stara je 2 leti. Je majhna.
Ima dolge lase in modre
oči. Rada ima roza barvo.
Igra se s kockami. Žoakina
imam rada.

Jessica Rituper
3. AH

Žoakina, Jessica Rituper, 3. AH

Tihožitje/Csendélet, Maximilian Weratschnig, 2. AH

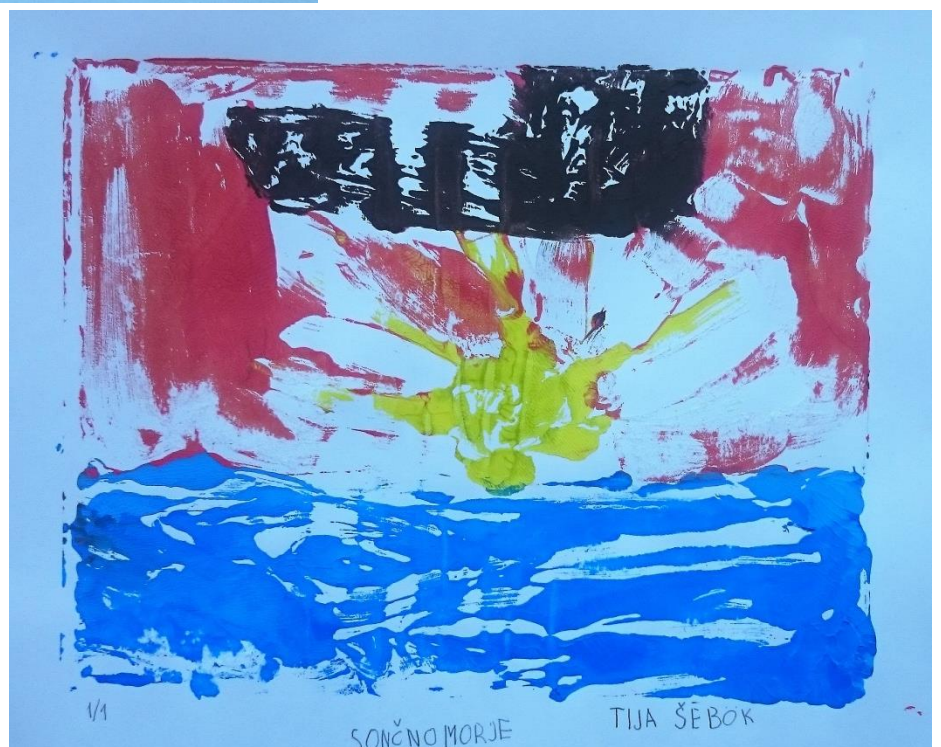
Podružnična dvojezična osnovna
šola Domanjševci se predstavi

Heidi Ropoš, 3. razred

Barčica pluje, Lana Šanca, 1.razred

Sončno morje, Tija Šebok,
1.razred

Valovi pojejo, Zoja Tibola

Kedvenc állatom

Kedvenc állatom a papagáj.
A papagájok a dzsungelben élnek.
Egyimölcsöt esznek. Különböző
színek, lehetnek kékek, zöldék,
pirosak és sárgák. A papagájok
nagyban hangosak, szeretnek játszani,
repülni és a szabadban lenni.
Nagyon örülnek, ha kapnak papagájt.

Jemlin Iven
3. osztály

Kedvenc állatom

Kedvenc állatom a ló. Nőve Asztra.
Rosszú a szőre. Fekete és fehér foltok
vannak rajta. Szereti a zabot, szénát,
szénatápat, silátát és a sárgarépat.
Szereti a gyerekeket.

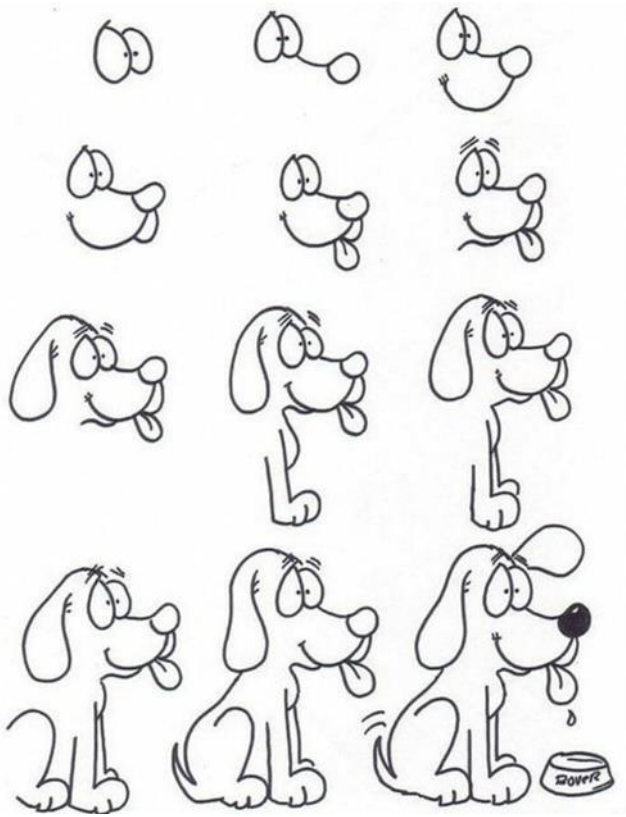
Vogrinec Pia - Lana
3. osztály

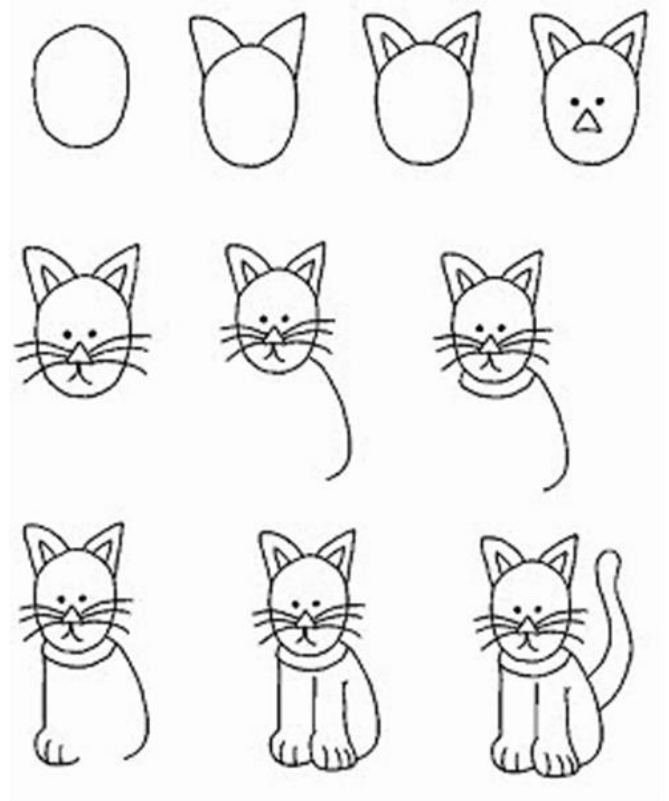
Pia-Lana Vogrinec, 3. razred

Kedvenceink

Nariši kužka!

Rajzolj cicát!

2. in 3. razred se predstavi

Jesenski pridelki, Edvin Varga Dora, 3. razred

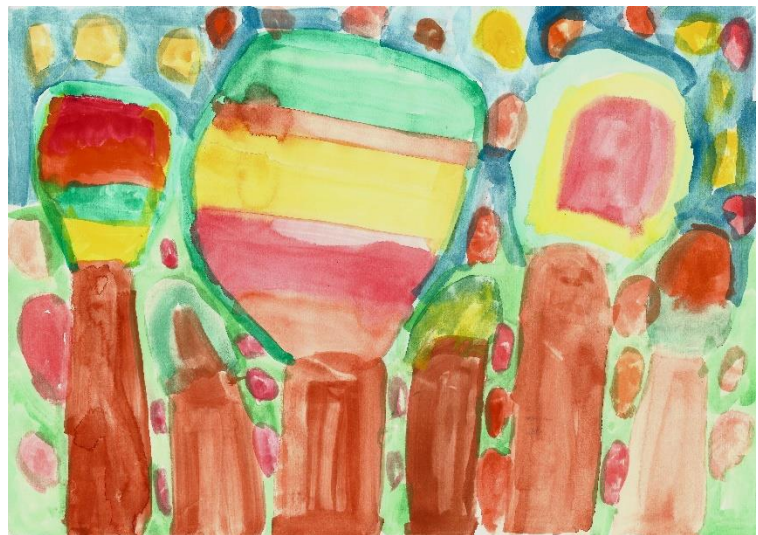
Šli smo plavat, Eron Varga Dora, 2. razred

Pomagam prijateljici, Iva Kuhar, 2. razred

Pomagam prijateljici, **Júlia Panna Bódis**, 2. razred

Jesen, **Nino Balog**, 2. razred

Pomagam prijateljici, **Rosana Kovač**, 3. razred

Pomlad, **Veronika Papp**, 2. razred

Košnja, **Zoltán Vörös**, 2. razred

Kedvenc állatom
 Az én kedvenc állatom a
 macska. Nagy a szőre,
 Hátom színe: narancsbarna,
 fehér és fekete. Macskakellett
 értek. Szeret egész nap vadászni.
 Szabadidőmben játszok vele.
 Balogh Nino, 2.

A szünidőben
 A szünidőben kétszer megyek
 Tengerre. Egyszer a nagyszüleimmel,
 másodszor pedig az apukámmal.
 Azt szeretném, hogy Horvátországba
 utazzunk. Azt szeretném hogy
 sokat úsznánk, játszunk, olvasnánk
 és sétáljunk. Alig várom.
 Kuchar Iva 2. o.

EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT...

Az ezüst, az arany és a gyémánt kavics

Volt egyszer egy oroszlánkirály, annak egy lánya. A lány úgy érezte, hogy gonosz az apja, mivel ez mindenkitől mindent elvett. Ez igaz is volt. Ezért a lány elhatározta, hogy világgá megy.

Ment, mendegélt megállás nélkül kerek hét évig, míg be nem botlott egy ezüst kavicsba. Felvette és betette a tarisznyájába.

Ment, mendegélt ismét kerek hét évig, amint belebotlott egy aranykavicsba. Azt is belerakta a tarisznyájába, és továbbindult.

Kerek hét év mendegélés után talált egy gyémántkavicsot. Felvette hát azt is. Ekkor eszébe jutott, hogy van neki még egy ezüst és egy arany kavicsa. Kivette őket a tarisznyájából. Ekkor a gyémántkavicson megpillantott egy üzenetet, ami így szólt: RAKD MIND A HÁROM KAVICSOT EGY GOMBA ALÁ, S MOND EL A KÍVÁNSÁGOD.

A lány így is cselekedett. A kívánsága pedig az volt, hogy ezentúl legyen az apja kedves és jólelkű, ne legyen többé gonosz és legyen minden ember és állat egyenlő.

Amikor a lány visszatért apjához, a kívánsága valóra vált. És boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Barić Melisa, 6. osztály

Hol volt, hol nem volt ... a kis Katica

A kis Katica a családjával élt a réten.

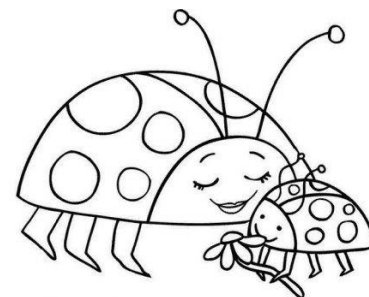
Amikor Katica tíz éves lett, megkérdezte az anyukáját:

- Elmehtek egyedül röpködni a faluba?
- Nem drágám – mondta az anyakatica, akit Pöttynek hívtak.
- Miért nem? – kérdezte csalódottan Katica.
- Mert túl veszélyes – mondta Pötty.
- Nem is veszélyes. Majd akkor elmegyek Röppel, a nővéremmel, ő már 18 éves.
- Én innen el nem megyek! Anyunak igaza van, túl veszélyes – mondta Röpp.
- Nem az! – kiáltott fel Katica, majd lefeküdt aludni.

Amikor éjjel felébredt, elhatározta, hogy röpköd egyet a faluban. Útközben meglátott egy macskát. A macske megkergette Katicát, el akarta kapni, hogy megegye.

- Miért üldözöl és ugrálsz értem?
- Mert meg akarlak enni, nem árt egy kis harapnivaló.

A katica elrepült az erdőbe, felszállott egy fára, ahol találkozott egy egész csorda muslincával. A muslincák megkérdezték, mit keres itt ilyen későn.

- Hát kicsit körölnézek. De hol vagyok?
- Most a Muslincaerdőben vagy. Itt él a legtöbb muslinca az országban. És a nagy goromba medve, aki megette a fél ország muslincáját.
- Katicákat is eszik? – kérdezte aggódva Katica.
- Az a kedvenc csemegéje. De ne aggódj, majd mi megvédünk téged. Eléd repülünk, te hátul repülsz, és gyorsan felrepülsz a magasba. Aztán menj minél messzebb a Muslincaerdőtől. Rendszer lesz így?
- Igen, rendszer lesz! – mondta ijedten Katica.
- Már jön is. Éjjel vacsorázik, mert azt hiszi, hogy ilyenkor már minden muslinca alszik.
- Repülj! Gyerünk!
- Köszönöm muslincák!
- Nincs mit, de most menj, viszlát!
- Viszlát!

Katica elrepült hazafelé. Mire hazaért, felkelt a nap. Anyukája már aggódva kereste lányát. Amikor meglátta, odarohant hozzá és megölelte. De a büntetés sem maradt el. Katica elmesélte anyjának kalandját, és megígérte, hogy máskor hallgat édesanyjára.

Abraham Alida Kiara, 5. osztály

CSODA ÉS KÓSSZA farsangja

Csoda és Kóssa reggel felkeltek. Gyöngyi néni és Sajó bácsi jelmezben jöttek ki az udvarra. Gyöngyi néni boszorkány, Sajó bácsi pedig kalóz volt.

- Hogy néznek ezek ki? – kérdezte Kóssa Csodát.
- Jelmezben vannak – mondta Csoda.
- És miért?
- Mert farsang van. Ilyenkor Gyöngyi néni bablevest főz és fánkot süt. És elmennek farsangi bálba.
- Mi is menjünk el este farsangozni!
- De ahhoz jelmez is kell – mondta Csoda.

Ezért másnap a lovak elmentek a jelmez boltba.

- Én vámpír ló leszek – szól Kóssa.
- Milyen hűek ezek a vámpír fogak!
- Én meg unikornis szeretnék lenni.

Egyszer csak megszólalt a riasztó.

Azt hittem, hogy Kóssa csinálta, de rájöttem, hogy nem ő volt. Kiraboltak egy ékszerboltot.

Este mi is elmentünk a bálba. Észrevettük, hogy a rabló egy nő táskájába csempészte a lopott ékszert...

NYÍÍÍHAAAHAAA!!!!!!!

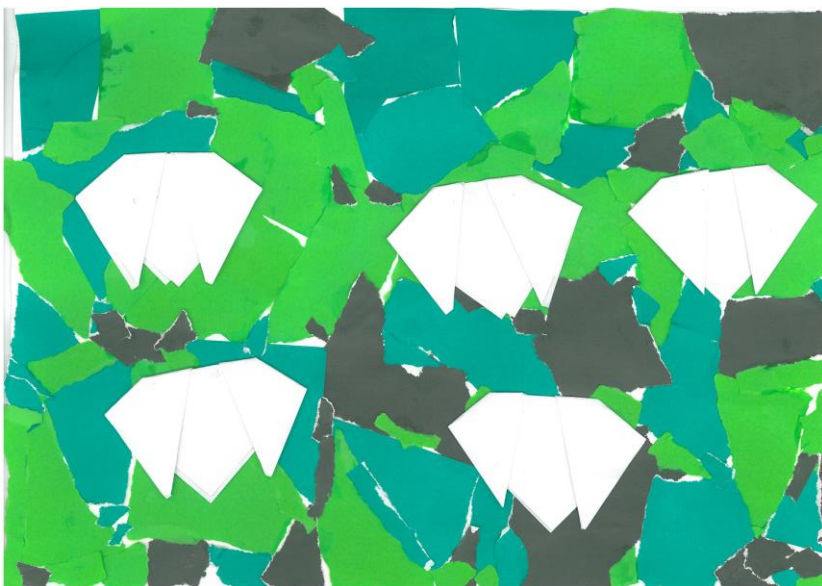
Abraham Alida Kiara, 5. osztály

1. razred se predstavi

Mezei virágok, **Kučan Taja**, 1. osztály

Hóvirágok, **Toth Benjamin**, 1. osztály

Kiss Boriska, 1. osztály

ASÜNÖK

Asünöknek soha nem kell firülködniük.

A bagoly, a róka, a borz és a kutya nagyon szeretik a sünhúst.

Papp Veronika, 2. osztály

Eljöttünk, hogy mi legyen a pillangók és virágok ismét.
Pillangókat vadászunk pillangóhálósával.

A végén amikor jöttünk vissza, megkaptuk a karkötőt.

Varga Dora Eron és Papp Veronika, 2. osztály

A kigyóhúst is nagyon szereti.

Össze a kis sünök imádják.

A sünök

A sünök kicsinyi vékony szőrel születnek.

Bódis Júlia Panna és Vörös Zoltán, 2. osztály

A gyömörei nyolcadikosok Pártosfalván

Szeptember 9-én újabb magyar csoport látogatott el hozzánk. A tanulók a gyömörei általános iskoláról jöttek. Nagyon meglepődtünk, amikor észrevettük, hogy mind a tizenkilenc gyerek egy osztályba jár, nyolcadikba. Fura volt, mert mi pedig csak heten vagyunk. Miután az igazgatónőnk bemutatta nekik iskolánkat és annak környékét, megkínáltuk őket gyümölcssel és limonádéval, amit egy baráti focimeccs követett. Reméljük, a tanulóknak tetszett az iskolánk és még látjuk majd egymást.

Abraham Sarah, 9. osztály

Mini olimpia

Szeptember 15-én sportnapunk volt Fokovcin az ottani és a bogojinai iskolásokkal együtt. A sportnapnak nagyon örültünk, hiszen mindannyian szeretünk sportolni, játszani. A közös bemelegítés után felső tagozatosok csoportjátékokat játszottunk: focit, röplabdát és kosárlabdát. A kicsik főleg társasjátékokban mérkőztek meg. A játékok befejeztével következett az emléklapok és a serlegek

ünnepélyes kiosztása.

Nem hírdettek

győzteseket, hiszen a játékok célja a közreműködés volt.

Ezután a mini olimpia résztvevői kicsi bohapiacot szerveztek, ahol mindenki elcserélhette régi játékeit „újakra”.

Végül a muraszombati judo klub szórakoztatott bennünket érdekes bemutatójával. Végre megérkeztek az iskolabuszok, és mindannyian új élményekkel térhettünk haza.

Benko Eva Marija, 7. osztály

A pártosfalvi iskola is Kulturális iskola

Iskolánk idén első ízben pályázott a kulturális iskola megnevezésre, aminek ünnepélyes kiosztójára szeptember 22-én került sor Petrovčén. Ezen Gaál Erzsébet mentorunkkal mi tanulók is részt vettünk.

Délelőtt néptánc illetve irodalmi műhelymunkákon vettünk részt, ahol az ottani néptáncokkal ismerkedtünk és rövid jelenetet tanultunk be Shakespeare Rómeo és Júliájából.

Délután került sor az ünnepélyre, ahol a *legkulturálisabb* iskola díjak voltak kiosztva.

Bočkorec Miša és Kalamar Luna Sara

VEZALKINE SANJE

Dragi dnevnik, moj najboljši prijatelj.

Povedala bi ti, da imam krasne sanje. Nekoč bom svobodna in se bom skuhala z rezanci.

Komaj čakam, da me skuhamo v juhi in da pridem na porcelanast krožnik z zlatim robom. Takrat bom odgriznila del zlata in ga prodala. Šla bom k čevljarju in si kupila čevlje brez lastnika.

Nato bom šla v raj na plažo. Poiskala si bom prijatelje ter si našla primerno službo, da kaj zaslužim. Kupila si bom moža in hišo.

Seveda pa tudi na nove, čiste čevlje ne smem pozabiti. Oni bodo dobili novo garažo.

Ko bom zaslužila dovolj denarja za pot, se bom odpeljala k prijatelju Petru na Finsko, saj me je prav on skuhal v juhi.

Dragi dnevnik, zelo rada pišem vate. Adijo.

Nina Šanca, 4. razred

ČE UČITELJICA PO SVOJE PRIPOVEDUJE PRAVLJICE

Učiteljica: »Nekega dne je Rok prišel na vodo igrat košarko.«

Učenci: »Ne na vodo, na igrišče!«

Učiteljica: »Saj res, na igrišče.«

Učiteljica: »Roku se je žoga odbila v grmovje in iz njega je prišel tiger.«

Učenci: »Ne, iz grmovja je prišel Lipko!«

Učiteljica: »Joj, saj res, Lipko.«

Učiteljica: »Postala sta prijatelja in skupaj igrala nogomet.«

Učenci: »Ne, skupaj sta igrala košarko.«

Učiteljica: »Rok je slabo preigraval Lipka.«

Učenci: »Ne, ne in ne!« Rok je zelo dobro preigraval Lipka.«

Učiteljica: »Nekega dne je bila tekma med živalmi in listavci.«

Učenci: »Pa ne, med iglavci in listavci.«

Učiteljica: »Iglavci so igrali pošteno, listavci pa so zlomili vejo.«

Učenci: »Učiteljica, ne! Iglavci so igrali zelo grobo.«

Učiteljica: »No, dobro. Vejo je nadomestil grm in listavci so zmagali.«

Učenci: « Neeeeeeeeee! Zmagal je Rok!«

Učiteljica: «Nato pa se je grda majhna iglavka zaljubila v Lipka in vsi so bili srečni.»

Učenci: »Joj! Zaljubila se je lepa majhna iglavka.«

Učiteljica: »No, prav, saj je tako ali tako konec pravljice.«

Učenci: »Učiteljica, vi res ne veste pripovedovati pravljic!«

Tadej Karas, 4. razred

Egy felejthetetlen hét

2016. október 3-a és 7-e között a pártosfalvi általános iskola 9. osztályos tanulói a bogojinai és a fokovci általános iskola tanulóival együtt öt érdekes és tanulmányos napot töltöttünk a ČŠOD Kavka Központban.

Mivel több mint 1000 m magasan voltunk, nem maradt el a gyönyörű kilátás sem. Az ebédlőből még a tengert is láthattuk.

Nagyon sok izgalmas programunk volt. Megtekintettük Simon Gregorčič költő szülőházát, végigkerékpároztunk a

Béke Ösvényén és megtekintettük az első világháborús szabadtéri emlékhelyet. Emellett a környéken található növény- és állatvilágot kutattuk, megnéztük a Kavka barlangot. Sokak számára talán a legizgalmasabbnak a falmászás, a siklóernyőzés, valamint a Soča folyón való közös raftingolás bizonyult.

Rengeteg maradandó emléket szereztünk és sok új barátságra tettünk szert e felejthetetlen hét alatt.

A pártosfalvi iskola kilencedikesei

Vtisi iz šole v naravi

Od 3. do 7. 10. 2016 smo se učenci 9. razreda udeležili šole v naravi v Kobaridu. Najbolj si bom zapomnila padalstvo, ki smo ga imeli v ponedeljek. Pot do tistega kraja je bila kar dolga, ampak ko smo prispeli na cilj, smo imeli prekrasen pogled v dolino in na Padsko nižino.

Razdelili smo se v dve skupini. Vsaka skupina je imela svojega mentorja. In vsak je dobil tri poskuse s padalom. Meni v prvo ni uspelo, potem pa se mi je le posrečilo. Morali smo hitro teči, da se je padalo sploh dvignilo.

Bilo mi je zelo všeč in upam, da bom še kdaj imela priložnost poskusiti padalo, pa tudi dvigniti se s pomočjo le-tega v višave.

Lea Lainšček, 9. razred

Ta šola v naravi mi je bila zanimivejša kot v Bohinju. Res, da je bilo napornejše kot tam, ampak sem zdržala in zato sem ponosna nase. Ugotovila sem, da lahko človek vse uresniči,

samo potruditi se je potrebno. Najzanimivejša dneva sta mi bila četrtek in petek. V četrtek smo šli na daljši pohod v Benečijo. Na poti smo se ustavili pri enem starem drevesu. Rekli so, da si moraš tukaj nekaj zaželeti in se ti bo želja uresničila. Vas, ki smo si jo ogledali, mi je bila zelo všeč. Ni bilo veliko ljudi, gneče, hiše so bile postavljene strnjeno druga ob drugi, kraj je bil preprosto prečudovit. Meni osebno so zelo všeč sodobna, velika mesta, npr. New York, toda ta kraj me je prav tako očaral. Nekoč bi se rada vrnila sem s svojo družino, brez telefona, brez brezžične povezave s spletom. Samo jaz in moji najbližji.

Kar mi je bilo še bolj všeč, je bil disko. Tukaj sem res čutila, da smo se res spoprijateljili ostalimi učenci. Na koncu večera je bila ena počasna pesem, na katero sem plesala s fantom, ki mi je bil zelo všeč. Počutila sem se kot v romantičnem filmu.

V petek smo se spustili z raftom po Soči. Bilo je mrzlo, ampak me to ni tako zanimalo. Ustavili smo se pri skali, na katero smo splezali in s katere smo skakali v reko. Najprej nisem vedela, ali naj skočim ali ne. Odločila sem se, da bom pogumna. Saj živimo samo enkrat, a ne? Skočila sem. Ker mi je bila čelada malo prevelika, mi je ob skoku zlezla do konice nosu. Ničesar nisem videla, samo plavala sem. Bil je zanimiv doživljaj, nikoli ga ne bom pozabila.

V CŠOD Kavka sem zelo uživala. Pridobila sem veliko znanja in sklenila veliko prijateljstev.

Sarah Abraham

Najbolj sem si zapomnila četrtek zvečer, ko smo imeli »disco«. Plesali smo raznorazne plese, od limba do čačača. Čas je hitro mineval, sploh se nisem zavedala, pa je bilo »disco« večera že konec. Vsem se je ta večer vtisnil v spomin, e ne zaradi plesa, potem pa zaradi česa drugega. Tudi dobro družbo smo si našli. Z učenci OŠ Bogojina smo se radi hecali, z učenci OŠ Fokovci pa smo se pogovarjali ure in ure.

Odpravili smo se tudi na pohod k naši sosedni Italiji, v Benečijo. Pohod je bil zelo naporen. Ko smo prišli mimo starega drevesa, nam je Matjaž (član osebja) dejal, naj si nekaj zaželimo, češ da se nam bo želja uresničila. Pohod je trajal ure in ure, vsaj tako se mi je zdelo, dokler se nismo naposled vrnili v Kavko. Kavka je bila naš »dom« za pičlih nekaj dni. V njem smo se zabavali, osebje je bilo prijazno in zabavno. Ko smo se pogovarjali do poznih ur, je hitro sledila kakšna »kazen«.

V petek smo šli na raft. Bilo je zelo razburljivo in na koncu nam je uspelo osvojiti 1. mesto. Ko smo prišli na cilj, nas je vse pošteno zeblo, zato smo odhiteli na avtobus, da bi se preoblekli. Med potjo domov smo imeli daljši postanek v nam ljubem McDonald's-u. Ta teden je bil res čaroben. Med nami so se spletle močne prijateljske vezi in tudi kakšne simpatije. Z veseljem bi se ponovno vrnila. Zelo sem ponosna nase, saj sem zdržala prav vse, kar je bilo na programu.

Nina Novak

V torek smo zjutraj ob sedmih vstali in imeli jutranjo telovadbo. Potem smo se sestradani odpravili na zajtrk. Bili smo pripravljene na kolesarjenje. Med kolesarjenjem smo se večkrat ustavili in počivali. Na cilju smo si ogledali muzej v naravi oz. »bunker« pod zemljo, ki so ga zgradili Italijani med 1. svetovno vojno. Nato smo se vrnili v dom, kjer smo si privoščili kosilo. Po le-tem smo imeli tečaj padalstva. Lahko smo si poskusili nadeti padalo, leteti z njim pa nismo smeli, saj je prenevarno. Po večerji smo imeli plezanje in takrat sem se počutil najboljši. V Kobaridu sem se imel odlično in z veseljem bi ostal tam še en teden.

Emirian Varga Dora

V ponedeljek ob 5.30 smo se vsi zelo sproščeno odpravili na pot proti Kobaridu. Na poti smo pobrali tudi vidno zaspane učence OŠ Bogojina in OŠ Fokovci. Na poti smo se ustavili v Trojanah, kjer so si nekateri kupili velike trojanske krofe. Naslednja postaja je bila Kobarid. Tam in v nekaterih bližnjih vaseh smo si ogledali nekaj zanimivosti, med njimi tudi rojstno hišo Simona Gregorčiča. Nato smo krenili proti našemu bivališču. Naši novi učitelji so nas prijazno sprejeli in nam razložili hišni red. Sledilo je okusno kosilo. Nato smo se namestili v sobe. Sledil je ogled jame, ki mi je bil zelo všeč. Dan se je zaključil z večerjo in s skupnim druženjem, v katerem smo vsi uživali.

Samo Temlin

Bilo je lepo, počutil sem se zelo v redu, ker je bilo osebje zelo prijazno. Kaj smo počeli ves teden?

V ponedeljek smo prispeli, vsak dan smo imeli jutranjo telovadbo, kar je bilo odlično, saj nam je dalo elana za ves dan. Poleg vsega smo imeli lep pogled na dolino, sploh zjutraj, ko je bila v dolini megla in smo lahko videli »megleno« morje.

Najbolj mi je ostal v spominu zadnji dan, ker smo se udeležili raftinga na Soči. Vedno smo bili prvi oz. pred vsemi. Imeli smo dobrega inštruktorja. Reka je bila res nizka, tako da smo enkrat nasedli na skalo. S sošolcem sva skočila iz rafta v vodo in ga potegnili naprej. Ko so brzice začele potiskati raft naprej, sem po nesreči stopil v globoko luknjo in nisem mogel skočiti v raft. K sreči sta mi sošolca pomagala in me hitro potegnili gor. Roke smo imeli ledeno mrzle. Dosti smo se hecali in se škropili. Za konec smo tudi skočili s skale v ledeno mrzlo Sočo. Bil je enkraten dogodek.

David Žido

Kerékpározás két államfővel

2016. október 5-én a pártosfalvi felső tagozatos tanulóknak kerékpáros sportnapunk keretében abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy két államfőt kísérhettünk, mégpedig Borut Pahor, Szlovénia, valamint Áder János, Magyarország elnökét. A közös kerékpározás elsődleges célja a kölcsönös kapcsolatok megszilárdítása volt.

A túrát Orrfaluból kezdtük, majd a határon túlon folytattuk Dolenci-ig, a »Mali raj« falusi vendéglátóig, ahol megvendégelték bennünket, és beszélgethettünk az elnökökkel, ami felejthetetlen élmény volt számunkra. Itt el kellett búcsúznunk tőlük.

További útvonalunk Hodoson és Magyarországon keresztül vezetett bennünket vissza az iskolához. A sportnap végén izgatottan vettük szemügyre a kerékpárokon levő távolságmérőket, amelyeken több mint 30 km megtett út volt.

Špilak Larisa és Bočkorec Miša, 7. osztály

Jaz in ti = midva

Jaz sem jaz. Ti si ti:
A kaj bi drug brez drugega?
Ne vem. Najbrž bi se dolgočasila.
A sedaj ko skupaj sva se mi zdi, da se ne
ujameva.

Sva še sploh prijatelja?
Kje so zdaj ta leta vsa,
ko sva nerazdružljiva bila?
So se izgubila?

So izginili vsi spomini?
In kaj je z njimi?

Čičke čačke

Pike, črte in oblike
v moji glavi plešejo popačene slike ...
Moje misli svobode si želijo,
ujetništva več ne trpijo.

Lea Lainšček, 9. razred

Na poti sanj

Ko hodim po poti,
zdi se mi, da že stoti,
iščem svoje mavrične sanje,
da se ujamem vanje.

Sanjala sem grozne sanje.
Pazi, da ne padem vanje!
Prosim, vzemi me s seboj
na potovanje.

Sanje so kot veter,
ko v kremplje te ujamejo,
te več ne izpustijo.
Požrejo vso tvojo
najstniško domišljijo.

Kot megla se okoli
tebe smukajo,
te okrog prsta sukajo.
Kakor majhni palčki veselo plešejo ...
Mojo prihodnost daleč stran odnesejo.

Mavrična dežela

Tam daleč za oblaki,
za barvami mavrice
Mavrična dežela skriva se.

Tam čudežna bitja živijo,
nam zemljanom se smejijo.
Smejijo naši se podobi,
pravijo, da podobni smo
kaki nori gobi.

V šolo se jim ne mudi,
vsak se po svoje zaposli.
Za učenost mar jim ni,
zato tam noben se ne uči.

Če pa kdo jih vpraša,
kako se jim godi,
vsak po svoje le
"brigaj se zase" odgovori.

Lea Lainšček, 9. razred, pesmi, objavljeni v
letošnjem zborniku 14. festivala Pranger
(osnovnošolski literarni natečaj Ela)

Martin Krpan se poroči s cesarjevo hčerjo

Krpan se je po uspešnem dvoboju vrnil na cesarski dvor kot veliki zmagovalec nad velikanom Brdavsom. Da se ne bi za vse večne čase zameril cesarici, je na vrtu posadil novo lipo, da se bo lahko gospoda hladila v prijetni senčici. Od cesarja je dobil dokument, ki mu je dovoljeval tvorjenje angleške soli. Nato se je vrnil na Vrh pri Sveti Trojici.

Že naslednji dan ga je obiskala cesarjeva hči, ki mu je izpovedala ljubezen. Krpan se je vrnil na Dunaj in se poročil s cesarjevo hčerjo. V zakonu se jima je rodilo šest otrok, tri dekleta in trije fantje. Fantje so bili dobri po srcu lepi in močni, zato so vsi po vrsti postali vitezi. Dekleta pa so bila najlepša v deželi, zato so se vsa omožila.

Krpan je bil zelo cenjen na dvoru, imeli so ga radi. Premagal je vse nasprotnike, ki so napadli mesto, zato so mu postavili spomenik. Po cesarjevi smrti je prevzel njegovo funkcijo in pravično vladal deželi. V deželi so živeli mirno in predvsem varno, obdobje, v katerem je vladal je doživelo pravi razcvet. Po njegovi smrti je nasledstvo prevzel njegov najstarejši sin.

Eva Marija Benko, 7. razred

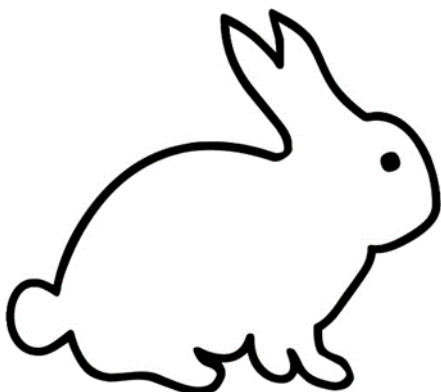
Zajec in polž

Zajec je hitro skakljal mimo polža, ampak ta ga je brž ustavil in rekel: »Počakaj malo, kam hitiš, saj veš, da sva se včeraj nekaj dogovorila.« Zajec je presenečeno vprašal: »Kakšen dogovor?«

»Ja pomerila se bova v teku, si pozabil?« je začudeno odvrnil polž. Zajec se je zahihital. Polž je še vprašal: »Zakaj se hihitaš? Saj bova tekmovala?« Zajec se je še vedno smejal in rekel: »Ja, ja, bova, ampak saj veš, da bom zmagal, ker sem hitrejši kot ti.« Polž mu je pogumno rekel: »Vseeno mi je, kdo zmagaja, samo sodelovati sem želel, saj nimam dosti prijateljev, ves dan čepim samo v svoji hiški.«

Zajca so njegove besede ganile in se ni menil več za zmago, zato je dejal: »Seveda bom tvoj prijatelj. Pridi, pojdiva tekmoval.« Sčasoma sta zajec in polž ugotovila, da imata veliko skupnega, postala sta nerazdružljiva prijatelja.

Prijatelj je oseba, s katero si upaš biti tak, kakršen si.

Pobarvaj me!

Miša Bočkorec, 7. razred

Hagyományos szlovén reggeli

November 18-án a pártosfalvi iskolán a Hagyományos szlovén reggeli megnevezésű mozgalom keretében különböző tevékenységekben vehettünk részt. Ezekben az egészséges táplálkozással foglalkoztunk.

A reggelt közös tornával, majd a hagyományos szlovén reggelivel (kenyér, vaj, méz, tej, alma) kezdtük. Ezután vegyes csoportokban dolgoztunk. A legkisebbek túrókrémet készítettek, amit mindenki megkóstolhatott. A negyedik osztályosok egy érdekes játékkal szórakoztattak bennünket. Ebből megtanultuk, hogyan és mit ettek dédapáink, hogyan étkezzünk illetudóan. Az egyik csoport peracet sütött, a másik pedig kukoricamálét. A nagyobbak egészséges étel recepteket keresgéltek, amelyekből napi menüt állítottak össze, majd ezek energiatartalmát is kiszámították. A receptekből az iskolaév folyamán kis könyvecskét szerkesztünk, amit minden tanuló megkap. Az ötödik és hatodik osztályosok készítették el ebédünk főételét a „bujta répát”.

A foglalkozások végén az iskola ebédlőjében gyűltünk össze, ahol minden csoport bemutatta munkáját és együtt elfogyasztottuk saját készítésű ebédünket. Még a fakanál használatát is megtapasztalhattuk.

Ezen a napon sok új tudással és tapasztalattal lettünk gazdagabbak.

Špilak Larisa és Horvat Mitja, 7. osztály

Umazani planet

Že spet na našem svetu vse smrdi,
v zraku pleše polno zdravju škodljivih snovi.
Vsi mi vemo, da to zdravo ni,
a vseeno, zakaj nihče nič ne stori?

Vsi mirno zremo v nebo,
saj mislimo,
da rešitev na njem napisana bo.
Pa vendar, to ni tako lahko.

Hrana večinoma v smeteh konča.
Ja, na žalost je res taka usoda njena.
Kruta! A še kako resnična!

In kje vse te reči pristanejo? Kam se vrnejo?
Nikamor, le v smetnjaku se znajdejo,
se kopičijo in svež zrak nam s tem uničijo.

Pa vendar pomislimo,
a res vso to nesnago potrebujemo?
Zdaj vsi poskusimo s smetmi ravnati tako,
da nam vsem na svetu bo lepo
in vsa ta nesnaga svetlobna leta za nami
bo.

**Lea Lainšček, 9. razred, priznanje za
sodelovanje na literarnem natečaju "Svet,
v katerem želim živeti" na regijski ravni**

Szavalóverseny Pártosfalván

November 10-én tartottuk meg a pártosfalvi iskolán a 2016/17-es iskolaév szavalóversenyét.

A versenyen több mint ötven szavaló vett részt elsőtől kilencedik osztályig. A kicsik Nemes Nagy Ágnes és Zelk Zoltán verseit szavalták, mi nagyok pedig Kosztolányi Dezsőét. A szavalók izgultak a fellépés előtt, a néző diákok és tanárok mindenkit tapssal jutalmaztak. Egy háromtagú zsűri döntött a továbbjutókról, akik decemberben részt vehetnek a hosszúfalui versenyen, és az emléklapok mellett még könyvjutalomban is részesültek.

Bočkorec Miša és Könye Mišel, 7. osztály

Karácsonyi készülődés

Mint minden éven az iskolánk hagyománya szerint a kilencedik osztály tanulói díszítik fel a karácsonyfát. Így idén rajtuk állt a sor. A feldíszített fenyő gyönyörű ünnepi hangulatot varázsolt az iskolai ebédlőbe, ahol december 23-án fogjuk megünnepelni a Karácsonyt, valamint az Egységesség és az Önállóság napját. A december és a várakozás ideje különleges boldogsággal és meghittséggel tölt el bennünket, amit már a tekintetünk is tükröz.

A kilencedikesek

Gyermekkarácsony az Országházban

2016. december 17-én tartották meg az Országgyűlés és a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat közös szervezésű Országközi Gyermekkarácsonyát, amelyen több mint nyolcszáz hátrányos helyzetű, rossz anyagi körülmények között élő általános iskolás gyermek vett részt. A Parlament épületében Kövér László, az Országgyűlés elnöke fogadta a gyerekeket.

A házelnök elmondta, hogy az Országházat több mint 100 évvel ezelőtt építették a mesterek a Kárpát-medencéből idehozott anyagokból, és az idelátogatók szerint a világ egyik

legszebb Parlamentje. "Legyetek büszkék rá!" – mondta.

A rendezvényen Magyarország leghíresebb és legismertebb művészei léptek fel (Rúzsa Magdolna, Kovács Kati, a Ghymes együttes, stb.). Utána a gyerekek műhelymunkákon vehettek részt.

Amikor a játéknak rossz vége lett

Egy szombat délután Emirian, az unokatestvérem jött el hozzám. Elmentünk a kutyámmal sétálni. Útközben talákoztunk egy barátnőmmel. Sokat beszélgettünk, de haza kellett mennünk, mert a kutyám szomjas lett. Később kimentünk a rétre focizni. Játék közben Emirian egy hangra lett figyelmes. A hang után haladtunk. Egy fában egy lyukban darázfészket pillantottunk meg. Emirian arra bátorított, hogy piszkáljam meg egy bottal. Azt is hozzáfűzte, hogy semmi nem fog történni velem. Elhittem neki, mert idősebb volt, és biztosan igaza van.

És megcsináltam. Hozzáértem a bottal a fészekhez, amelyből a darazsak felém kezdtek repülni. Az egyik megcsípett. Sírni kezdtem és Emirian elkísért haza. Otthon anyukám adott orvosságot és bekente a csípést hűsítő krémmel.

Emirian elment haza, mert rosszul érezte magát, hogy rászédett erre a hülyeségre.

Špilak Larisa, 7. osztály

Téli örömek

A tél nagyon szép évszak. Valamikor régen nem volt autóbusz, a gyerekek gyalog jártak iskolába. Néha egy méteres hó is esett. Most a hóékék letisztítják az utakat, így utazhatunk busszal.

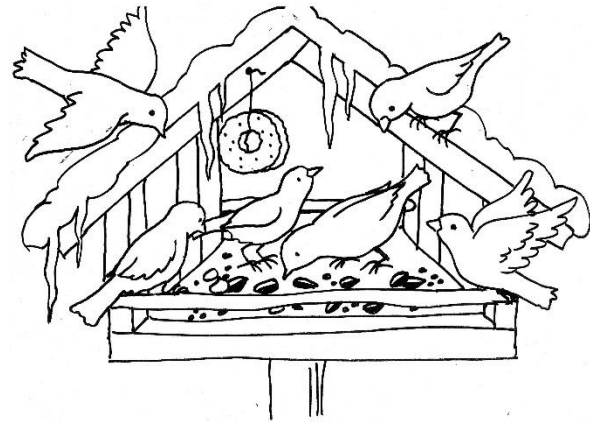
Télen a legjobb a szánkózás és a sok vicces hócsata. Mikor leesik az első hó, annak minden gyerek nagyon örül. Az állatok fáznak, ezért elbújnak kuckójukba, ahol melegen tartják magukat. A házakban fűtnek, ott kellemes meleg van. A meleg termekben nagyon jó lehet szórakozni. De az iskolás gyerekek azt várják a legjobban, hogy minél előbb kifuthassanak a tantermekből. Kint már vár rájuk a sok hó, amellyel kedvükre hócsatázhatnak. Először keresnek maguknak jó búvóhelyet, majd a hóból golyókat formálnak, melyekkel a többieket megdobják.

A legszebb pedig a madarak etetése, mikor egy fára madáretetőt teszünk, és abba magvakat öntünk. Ezt a gondoskodást tavasszal a madárkák szép csiripelésükkel hálalják meg.

Az utóbbi években egyszer sem láttam, hogy annyi hó esne, hogy ne lehetne a járművekkel közlekedni.

Nekem a tél a legszebb évszak, mert sok mókát és kacagást hoz magával.

Horvat Mitja, 7. osztály

Örülök, hogy esik a hó, már régen nem esett.

Mikor hazaérek, mindjárt megyek szánkózni, hógolyózni, zsákozni...

Visszaemlékezek azokra az időkre, mikor még kicsi voltam és féltem a hótól. Szánkózáskor az elején féltem, de hamar megbátorodtam.

Mikor még nagyon kicsi voltam, sokat játszottam a hóban a testvéreimmel. Mikor elfáradtak, be akartak menni, csak én nem. Aztán építettünk egy hóembert. Mikor megépítettük, még dalt is énekeltünk róla. „Hóembernek se keze, se lába ...”

Egy nap három nagy hódarabot találtam, ezért az az ötletem támadt, hogy építsünk egy hóasztalt, hószéket, amire rá lehet ülni, mint egy fotelbe. Mindjárt hozzá is fogtunk, és nagyon gyorsan megépítettük a széket is, az asztalt is. Majd hoztunk ki két pokrócot, teát és egy kis sütit. Nagyon jó volt kint teázni.

Egy másik alkalommal hóangyalt készítettünk.

Nagyon sok hó essen, ne legyen fekete a tél! Mindenkinek azt ajánlom, hogy szabadidejét ne csak a TV és a telefon mellett töltsse el, hanem inkább a szabadban.

Benko Eva Marija, 7. osztály

Rajzolj hóembert!

Ogled smučarskih poletov v Planici

V veselem pričakovanju smo dočakali 23. marec, ko smo se učenci od 6. do 9. razreda v sklopu športnega dne odpravili zgodaj zjutraj v Prosenjakovce, od koder smo z avtobusom krenili proti Gorenjski. Vsi smo bili še tako zaspani, da nas je polovica na avtobusu zaspala, nekateri so poslušali glasbo, saj od vznemirjenja niso mogli spati. Po dveh urah vožnje smo naredili postanek. Stali nismo dolgo, saj smo morali biti ob 8. uri že na prizorišču dogajanja. Po dolgi vožnji smo le prispeli v Planico. Najprej smo dobili zeleno-sive kape, nato pa nam je učitelj razdelil vstopnice. Ob 9h se je tekma Svetovnega pokala v smučarskih poletih pričela. Tekmovalcev je bilo veliko, med njimi so bili tudi naši skakalci. Slovenski smučarski skakalci so med našimi najuspešnejšimi športniki, pa tudi med tistimi, ki najbolj navdihujejo cele generacije. Tudi nam so

v navdih, nekateri smo se celo uspeli fotografirati z njimi in dobiti avtograme. Vse je bilo super do takrat, ko ni začelo deževati, toda vzdušje je bilo vseeno odlično. Noben od nas ni imel dežnika, tako da smo stali na dežju s kapami in kapucami na glavah. Žal nihče od naših ni bil med prvimi, toda Anže Lanišek je postavil novi osebni rekord. Ob 13. uri so se skoki končali, nato smo se za kratek čas udeležili še koncerta raperja Zlatka in počasi odpravili proti domu. Prispeli smo ob 18. uri, utrujeni, a s prelepimi spomini.

Luna Sara Kalamar, 8. razred

Sírepülésen Planicában

2017. március 23-án a pártosfalvi felső tagozatos tanulók Planicában voltunk, ahol a síugró világbajnokság versenyét tekintettük meg. A kora reggeli órákban indultunk útnak Gorenjsko felé. Reggel nyolc órakor értünk a helyszínre. Kilenc órakor kezdődtek az első próbarepülések. Az első két fordulót az első sorból nézhettük végig, ahonnan minden síugrót lefényképezhattunk. Egy norvég síugróval még szelfit is készítettem. Nagyon örültünk, hogy Cene Prevcet is ilyen közelről láthattuk.

Hosszú és valóban fenomenális ugrásokban gyönyörködhettünk, és torkunk szakadtából szurkoltunk a »szlovén sasoknak«. A komor időjárás ellenére minden tökéletes volt. A verseny után Zlatko rapper koncertjén vettünk részt, aki alaposan fölturbózta a jelenlevő tömeg hangulatát.

Élményekkel gazdagodva, délután egy órakor indultunk haza. Remélem, jövőre is elmehetek megnézni a versenyt, és szurkolhatok a kiváló szlovén síugróknak.

Barič Melisa, 6. osztály

Pozor, nevarne snovi!

Osmošolci imajo uro kemije, ko jih nenadoma profesor kemije razočara. Bil je zelo strog človek in ni maral otrok. Ravno danes Lina in Žan sedeta skupaj k eni mizi in se čudno gledata, ko pove profesor novico.

Profesor: »JA! To je to! Super! Končno sem jo našel, formulo. Tu jo je torej skrnil ta idiot. Zakaj le nisem prej že iskal tukaj?!«

Žan: »Kaj? Kakšno formulo, pa kdo jo je skrnil? Saj pa ste rekli, da ko bomo naredili poskus pri kemiji, se nam več ne bo treba učiti nekih brezveznih formul.«

Profesor: »Saj ne to ni za vas. Zame je. Moja formula, ki sem jo iskal že kdo ve kako dolgo.«

Lina (radovedno vpraša): »In kakšna formula je to?«

Profesor (živčno): » To je pa moja stvar, vi poredneži, ne tiče se vas! Zdaj pa delajte naprej naloge, in da jutri ne vidim, da nimate naloge narejene. Hjej, našel sem jo! Končno! Zdaj pa še rabim smo dva učenca, ki mi bosta pomagala pri tem, da naredim najbolj strupeno, najbolj radioaktivno in najbolj nevarno snov, ki jo je človeštvo kdaj videlo.«

Žan: »Kaj?!?! Kaj boste delali?«

Profesor: »Tiho bodi, ti ...! Ja, ja, to Ti, amm, Pia in Jan, danes bosta vidva ostala v šoli po pouku z menoj. Nekaj bomo še vadili.«

Zvonec je zazvonil in vsi otroci so se napotili na hodnike, razen Pie in Jana. Lina odhiti iz razreda, Žan pa jo ustavi. Zdelo se ji je čudno, saj se nikoli nista pogovarjala drug z drugim.

Žan: »Včasih mislim, da se je profesorju res zmešalo.«

Lina: »Ah, ja. Jaz pa vem, da se mu je zmešalo že dolgo tega.«

Žan: »Ja, ampak ne mislim tega. Mislim na tisto formulo! Bil je tako vesel kot še nikoli in to je res čudno.«

Lina (ga ignorira): Se ti ne zdi, da midva nisva prijatelja?

Žan: »Prosim te! Saj pa si slišala, kaj je rekel, ko je našel formulo.«

Lina: »Ja, sem, in kaj zdaj?«

Žan: »Kaj zdaj?! Ja, ne vem. Nisi poslušala, ko je nekaj razglabljal o neki nevarni snovi?«

Lina: »Sem. In kot je že on rekel, nas se ne tiče, tako da se ne bom ubadala s tem.«

Žan: »Kaj če pa bo res naredil kakšno nevarno snov?«

Lina: »Si ti dobro? Zakaj bi profesor to naredil? Ni nor, da bi naredil takšno snov, ki bi škodila človeštvu.«

Žan: »O, pa je, in še kako je nor! Prav blazen pogled ima.«

Lina: »Daj, umiri se, kaj je s tabo? Zakaj to misliš? Saj pa je bil hec.«

Žan: »Ne, stavim, da ni bil hec. Videla si ga, kako obsedeno je gledal, ko je imel v rokah papir z neko formulo.«

Lina: »Ne, nisem.«

Žan: »Dobro, pa nič. Kaj pa bo s Pio in z Janom danes popoldne delal tu v šoli?«

Lina: »Vadili bodo za kemijo. Saj veš, ne gre jima najbolje.«

Žan: »Pa še kaj. Ne verjamem tega. Pomagaj mi izvedeti, kaj hoče narediti.«

Lina: »Ja, seveda, sanjaj naprej. Kaj pa je to takšnega, da bodo ostali popoldne v šoli, da se bodo učili?«

Žan: »Ne bodo se učili.«

Lina: »Kaj misliš, koliko nevarnih snovi je okoli nas, s katerimi se dnevno srečujemo?«

Žan: »Ne vem.«

Lina: »No, to pa je zato, ker nisi pozoren pri kemiji na to, kar se učimo, že čez teden dni pišemo test, saj veš, ne? Ogromno nevarnih snovi je. In veš kaj, ravno tebe zanima, kaj hoče narediti? Pa pojdi, vprašaj ga, če res hoče narediti kakšno "nevarno snov".«

Žan: »Danes popoldne se bom vrnil v šolo in preveril na lastne oči, kaj bodo delali. Ti pa, če želiš, se mi lahko pridružiš, da ti dokažem, da imam prav.«

Lina: »Imam boljše delo doma, kot na primer učiti se za bližajoči se test pri kemiji. Zdaj pa adijo.«

Odšla sta vsak v svojo smer in Lini so se ves čas pletle po glavi Žanove besede. Ni vedela, kaj naj naredi. Ko je prispela domov, ni mogla sedeti na miru in se učiti kemijo, saj ni mogla misliti na nič drugega kot to, kar ji je Žan dopovedoval. Odhitela je proti šoli, ko je prispela, je Žan že bil tam.

Žan: »Misil sem, da se moraš učiti za kemijo. Kako to, da si prišla sem?«

Lina: »Samo zato, da ti dokažem, da pretiravaš.«

Žan: »Ja, bomo še videli, kdo bo komu kaj dokazal.«

Lina (posmehljivo): »Si opazil kaj groznega, kar je naredil profesor?«

Žan: »Ne še, bova skupaj šla pogledat, kaj delajo.«

Lina: »Potem pa greva, da bo čim prej konec tega.«

Odšla sta v šolo in se pred učilnico za kemijo ustavila. Pred učilnico za kemijo je stal digestorij, ki je bil prevelik za učilnico.

Lina: »Niso tu.«

Žan: »So. V digestoriju so, kjer profesor ohranja nevarne in take čudne snovi.«

Lina: »Greva hitro v učilnico, od koder jih bova opazovala, kaj delajo v digestoriju.«

Žan počasi odpre vrata in pokuka, če je kdo notri. Videl ni nikogar, razen listka, ki ga ni spregledal, saj je ležal na tleh, na vidnem mestu je bil tudi nek znak. Vzel ga je v roke in ga pokazal Lini, mogoče bo ona bolj vedela razbrati, kaj pomeni.

Lina: »To sem že videla nekje, ta simbol. Počakaj, da premislim. Hmmm... ja točno, v knjigi, katero mi je kupil stric za rojstni dan. V knjigi je pri poglavju o nevarnostih v naravi. Ne ne, že vem, tam, kjer so tiste nevarne snovi. Ja, tam sem ga videla. Ampak kaj pomenijo te sestavine in to vse? Ne vem ničesar razbrati.«

Žan: »Probaj.«

Lina: »Saj se trudim, samo čudno je, v latinščini mora biti napisano.«

Žan: »Kako?«

Lina: »Ne vem. Nikoli še nisem videla takih črk.«

Žan: »Lina, to niso znaki! Piktogrami za nevarne snovi so, saj veš, to smo se učili pri kemiji, ampak zapisani so v stari različici.«

Pogledala ga je in bila je po resnici povedano razočarana sama nad sabo. Vedno je bila najboljša, zdaj pa ni vedela prepoznati piktogramov za nevarne snovi. Le kako se tega ni spomnila?

Lina: »Ja, res je. Ampak potem pa še zraven pišejo sestavine ali kaj je to mišljeno?«

Žan: »Ja, sestavine!«

Lina je pogledala, kaj lahko razbere iz sestavin in res je bilo. Bile so sestavine in to take, da se jih je Lina ustrašila. Vedela je, kaj je hotel narediti profesor.

Lina: »Vem, kaj želi narediti profesor! Žan, prav si imel, želi narediti novo nevarno snov, ki bo tako močna, da bo uničila človeštvo. Takih sestavin še nisem videla pri nobeni nevarni snovi. Vse nevarne snovi skupaj, saj veš, to, kar je eksplozivno, radioaktivno, strupeno, nevarno za okolje in vse to bo zmešal skupaj, da bo potem dobil eno novo zelo nevarno snov, potem pa še rabi ... (užaljeno) kri dveh učencev, katera nista dobra pri kemiji.«

Žan (prestrašeno): »Res? Si prepričana, da je to to?«

Lina: »Ja, sem.«

Žan: »Morava jima pomagati.«

Lina: »Ne! Počakaj!«

Žan: »Ne morava čakati. Zdaj bo naredil neko novo nevarno snov in potem bomo vsi umrli.«

Lina: »Ja, vem, ampak če bova zdaj vstopila, se bo nekaj še hujšega zgodilo.«

Žan: »Kaj?«

Lina: »Ne vem. Ampak piše, da ga pod nobenim pogojem ne smeš zmotiti med izrekanjem formule.«

Žan: »Imava še čas, ni še izrekel formule.«

Lina: »Dobro, pa poglejva, kako ju lahko rešiva.«

Žan pogleda skozi ključavnico vrat digestorija. Vidi Pio in Jana, ki sedita oziroma bolj izgledata kot da bi spala na stolu. Sedela sta blizu odprtega okna.

Žan: »Vidim Jana in Pio, če greva od zunaj, bova ju lahko rešila. Okno je odprto.«

Lina: »Pojdiva!«

Stekla sta po tihem do okna, ko učitelj ni gledal v njuno smer, sta splezala v digestorij.«

Žan: »Pssst, Jan?«

Jan: »Žan, pomagaj nama, ne moreva se premikati, zavezal nama je roke.«

Žan: »Lina, pomagaj mi.«

Lina je zagledala na eni izmed polic nož. Ker je bil profesor v drugem kotu digestorija je zelo po tiho in na prstih je odšla k polici in ga vzela. Učitelj ni opazil ničesar. Žan je Pii in Janu prerezal vrvi, s katerimi sta bila zavezana. Skupaj so hitro skočili z okna, nato pa se je profesor zaradi trušča obrnil. Videl je, da nikogar ni v prostoru.

Profesor(živčno in zmedeno se dere): » Kje sta?!?! KJE STA?!?!? Kaj za vraga!! Kam sta lahko odšla???!! Prekleta smrkavca!!«

Žan, Lina, Pia in Jan so se skrivali pod oknom in pokali od smeha, ker so bili tako veseli, da so se rešili profesorja in da so se rešili, ne le svojo kožo, ampak celi svet. Seveda so urno poklicali policijo in jim predali zločinca z dokazi vred. Profesor ni mogel skrivati jeze in razočaranja, saj mu ni uspelo doseči življenjskega cilja – ustvariti najnevarnejšo spojino. Žan in Lina pa sta postala najboljša prijatelja in od tedaj naprej sta vedno sedela skupaj pri kemiji.

Luna Sara Kalamar, 8. razred, nagrajen izdelek na državnem natečaju "Naravne in druge nesreče – Pozor, nevarne snovi!"

Svet danes

Svet se vrti, vrti, vrti ...
okoli svoje osi.
Nenehno se spreminja,
trenutno ga 7 460 000 000 ljudi tepta.

Naš planet zajema 7 celin in 196 držav,
v Evropi smo mi kokoš,
velikega sveta majhen kos.

Živimo v 21. stoletju,
vse kar moramo vedeti,
nam pove Facebook,
kjer si kul,
če imaš več kot 5000 prijateljev
in 500 lajkov najnovejšega selfija.
Ljudje smo postali leni,
sedimo pred mobilniki na kavču
in buljimo v velik, ogromen ekran.
Vsak v svojega ...
Iskren pogovor ob dišeči kavici,
izpoved skrbi in prijateljske vezi,
nasmeh iz srca in topel objem ...
Ogromen ekran, prekosi to,
če zmoreš.

Včasih si bil car, če si spretno sukaj jezik,
danes je dovolj ful, kul, ok, LOL.
Velikokrat se nam niti ok ne da napisati,
zato pišemo le črko K.
Kreativno, a ne?

Prepiri, prevare, laži in umori,
nič novega,
vsak dan nov patetičen naslov v črni kroniki.
Kam se vrti ta svet?
Je res izgubil svoj moralni kompas?

Še malo pa bom zvenela kot starka,
ki vsak dan začne z „v mojih časih“ ...

Ampak ne moremo nič,
svet se vrti, vrti, vrti ...
okoli svoje osi.
Čas se ne ustavi,
tehnologija nas je že dohitela,

morda nas bo nekega dne
prehitela.
In takrat ...
takrat se bomo mogoče zamislili nad
pravimi vrednotami.

Sarah Abraham, 9. razred

Življenje

Kdaj pa kdaj si mislimo,
zakaj sploh živimo?
Za tiste lepe dni,
ko smo vsi veseli.
Kaj pa, če ni vse tako veselo?
Potem z dvignjeno glavo gremo naprej.
Kaj pa, če nam nekaj ne uspe?
Poskušamo,
vedno znova in znova.

Življenje je krasno,
zato ga uživajmo.
Morda je prekratko,
zato ga izkoristimo.

Nina Novak, 9. razred

Spoštovani gospod predsednik, Borut Pahor!

Ljubezen in zdravje sta dve najpomembnejši stvari v mojem življenju. Ljubezen čutim do svoje družine, prijateljev, čutiti pa sem jo dolžna tudi do domovine. Vsaj tako so me učili. In jaz jo čutim. Domovina je namreč kraj, v katerem sem se rodila in v katerem odraščam. Tu so zakopani vsi lepi spomini na zgodnje otroštvo in brezskrbne dni mojega življenja in tu je načrtana pot v mojo prihodnost.

Premišljuje. Kaj je sploh pravi pomen besede domovina? Ali označuje le državo? Ne, mislim, da ne. Domovina smo ljudje, saj brez ljudi tudi domovine ni. Domovina sem jaz, ste Vi, smo mi vsi. Zato jo sprejemajmo, spoštujmo, ji pomagajmo in varujmo pred najhujšim.

O tem, kakšna bo moja prihodnost, odločate tudi Vi. Naša domovina se je v preteklosti že soočala s številnimi nevšečnostmi in težavami. Preden se je osamosvojila, je prehodila krvavo pot. Zato na tem mestu ne smemo pozabiti tistih, ki so takrat segli po orožju za neodvisnost in svobodo naše države. Bile so tudi žrtve, zato, da danes lahko živim življenje v pravem pomenu besede. Lepo in mirno, brez vojne in strahu. Res, da mene takrat še ni bilo, ampak vseeno, hvala jim. Hvala jim, da se ob jutrih lahko mirno zbudim in da zvečer lahko v miru zaspim.

Svobodna država pa vseeno ni nekaj samoumevnega. Da je to res, vidim vsak dan v medijih. Gledam ljudi, ki so pregnani iz svoje domovine, in ki s culo na rami odhajajo v svet. Kam gredo? Morda iskat novo domovino? Ampak tega ni. Domovina je ena sama.

Moja domovina je moj zaklad. Vesela in hvaležna sem, da sem se rodila v njej. Tu se lahko šolam, živim, družim s prijatelji in uživam življenje. Poskrbite, da bo tako tudi ostalo. Odgovorni ste za to.

V Prosenjakovcih, 8. 10. 2016

S spoštovanjem,

Lea Lainšček

Ljubezen, ki nikoli ne mine

Ravno zadnjič sem razmišljala o naši domovini. Ljudje se sploh ne zavedamo, kako nam gre lepo, v kakšni varni državi živimo. Ni vojn, ni se nam treba bati vsakič, ko stopimo na ulico.

Domovina nas ima rada. Ne glede na to, kako izgledaš, koliko denarja imaš, kakšen poklic opravljaš, si reven ali bogat. Vseeno. Tu si lahko takšen, kakršen si. Brez maske, brez skrivnosti.

Tu si popoln. In zakaj? Ker je to tvoja domovina. Tukaj imaš svoje sorodnike, tu si doma. Mislim, da je domovina plašč, s katerim se lahko zaščitimo pred celim svetom.

Ne morem reči, da je moja prava domovina tista, v kateri sem se rodila. Rodila sem se na namreč Madžarskem, moj materni jezik je madžarščina in z večino ljudi govorim tudi v tem jeziku. Ampak to ne pomeni, da na Slovenijo ne gledam kot na svojo domovino. Tukaj živim od svojih rosnih let. Tukaj sem se naučila hoditi, govoriti, brati, pisati, šteti itd. To mi veliko pomeni.

Mogoče se bom kdaj odselila. Ne vem še kam, zakaj in kako. Ampak če se bo to kadarkoli zgodilo, na nekaj ne bom nikoli pozabila. Da sem tukaj preživela svoje otroštvo. Ni naključje, ko rečejo, da se je ta in ta vrnil v svojo domovino, v rojstni kraj. Nekaj nas veže na le-tega. Ljubezen do domovine.

Sarah Abraham, 9. razred

Zenés délelőtt a pártosfalvi iskolában

2017. március 7-én kultúrnapot tartottunk iskolánkon. A napot úgy kezdtük, hogy öt csoportba osztódtunk: a színészekhez, az énekesekhez, a zenészekhez, a díszlet- és jelmezkészítőkhöz vagy éppen a tudósítókhoz. Mindenki buzgón végezte munkáját, feladatát. Szerettünk volna egy zenés színdarabot összehozni, ami a végén sikerült is.

A történet főszereplője Télanyó volt, aki a hideg télben bundát ad a hozzá érkező állatkáknak, hogy ne fázzanak. A történet kezdetén Télanyó ült a kis jégházikójában és kötögetett, amikor bekopogtak hozzá a madárkák, azzal az okkal, hogy fáznak. Télanyó a szekrénykéjéből elővett nekik néhány meleg ruhát, bundát. A madárkák boldogan távoztak. Ezután Télanyót még meglátogatta a farkas, a mókus, a nyuszi és a medve, aki a legeslegmelegebb bundát kapta. Boldogan elment téli álmodni, Télanyó pedig tovább kötögetett egészen tavaszig.

Zenés darabunkban mindenkinek volt valamilyen szerepe.

Volt, aki egy nyuszit játszott, de olyan is volt, aki utánozta a szél fúvását, a hóesést stb. A díszlettervezők fehér vászonra egy égő tűzhelyet festettek és egy ablakot. A jelmezkészítők a fellépők jelmezeiről gondoskodtak. A zenészek rövid zenéket tanultak be, az énekesek rövid énekeket.

A történetet a zene, a ritmus, a szavak ismétlése és a nyelv zeneisége tette varázslatossá. Az egyszerű dalocskák meseien kötötték össze a történetet, és ezzel szereztek örömet mindenkinek.

Az előadás végén megtapsoltuk saját magunkat és rájöttünk, hogy rengeteg dolgot csináltunk ma is, fejlesztettük a képességünket, ismerkedtünk kultúránkkal, táncmozdulatokat, énekeket tanultunk stb. Riportereink pedig kamerával és fényképezőgéppel a kezükben végig követték a napot.

Abraham Sarah és Temlin Samo, 9. osztály

Ocena glasbene pravljice Babica Zima

Učenci naše šole smo si za kulturni dan s pomočjo učiteljev, ki so vodili delavnice, pripravili pravo literarno-glasbeno poslastico. Glavno vlogo v predstavi je igrala Iva Kuhar, ki je svoje delo opravila odlično. Od stranskih igralcev bi najbolj pohvalil Pio-Lano Vogrinec, saj je bila njena igra doživeta in prepričljiva.

Pevski zbor je z nekaj odpetimi pesmimi poživel dokaj umirjeno idilično zimsko vzdušje. Prav tako gre pohvala igralcem na Orffova glasbila, ki so med celotno predstavo skrbeli za glasbeno podlago in posebne učinke, ki so igro naredili še pristnejšo. Tudi plesalci in plesalke so bili prava paša za oči.

Seveda pa ne gre spregledati nekaj napak iz ozadja, kot je na primer neenakomerno držanje rekvizita, ki je predstavljalo sonce.

Izkazali so se tudi ustvarjalci, ki v sami igri niso imeli aktivne vloge, ampak so se vseeno dobro odrezali pri ustvarjanju zimskega vzdušja, in sicer naslikali so čudovito ozadje na platno, naličili so nastopajoče, dodelali kostume ipd.

Če na kratko povzamem celotno predstavo, bi jo na točkovniku od 1 do 10, ocenil z oceno 8. Za 4 šolske ure dela je bila res odlična. Repriza bi sigurno bila še boljša.

Za konec bi pa še izpostavil pomembno vlogo organizatork kulturnega dneva, učiteljic Sandre Kontrec in Mojce Györek Karas, ki sta nam z veliko predpriprav olajšali delo in poskrbeli za učinkovito delo v delavnicah.

Samo Temlin, 9. razred

Hazajáró

Március 2-án meglátogatott minket a Hazajáró című műsor két műsorvezetője és stábja, akik képekkel és kisfilmekkel vezettek minket a „színpalak mögé”. Megtudtuk, mivel és hogyan veszik fel a szebbnél szebb jeleneteket, hogy milyen nehéz is minden eszközt felcipelni a hegyekre, amiket bejárnak. Elmondták, hogy a kis csapatukból kinek mi a feladata, miért felelős. Az egy órás bemutatójuk végén pedig egy „bakiparádéval” kedveskedtek nekünk, amit nevetve néztünk végig.

Abraham Sarah, 9. osztály

Kata álma

(Az osztály vesztese)

Katának kora reggel kellett kelnie, mert előbb kellett bemennie a suliba, hogy gyakoroljon a gimnasztika versenyre, ami pénteken lesz. Mert ő ment be elsőként az osztályterembe, még nem látta azt a bizonyos facebook posztot, nagyon meglepődött. Hamar megjött Kata legjobb barátnője, Réka is. Réka mindent elmagyarázott Katának, és az egész osztály is már erről beszélt.

Első órán matek volt. Kata nem tudott figyelni, túl izgatott volt a pénteki verseny miatt. Ha nyer, elköltözik, és sikeres tornász lehet belőle. Ezt el akarta mondani Lilinek, akivel mindig versengett, hiszen Kata is el szeretett volna jutni Londonba. Lili pedig mindig édesanyjáról mesélt, aki Londonban élt.

Matek óra után odajött Katához Zsófi. Ő is tornász volt, együtt jártak alsóban úszni, és jóban voltak Petivel, Ferivel és Balázssal. Zsófi soha nem volt olyan jó tornász mint Kata, ezért mindig irigykedve nézett rá.

- Hallottam, jó esélyed van rá, hogy megnyerd a versenyt. Vesztes!

Ekkor Kata megrémült, de nem tudott semmit tenni, mivel becsöngettek.

Óra közben Kata telefonhívást kapott. Becsúszta a telefont a zsebébe, és kikérte magát a vécére. Ott felvette a telefonját. A testvére hívta, ő kint volt éppen az olimpián Londonban. Kata minden álma az volt, hogy ott lehessen. Lili mindig azzal dicsekedett, hogy anyja akármikor elmehet azt megnézni, és majd ő is el fog menni.

Kata a mosdóba érve megkérdezte, hogy miért hívja őt óra közben. Mire a nővére azt válaszolta:

- Nyertem, nyertem az OLIMPIÁN!!! Jöttök Londonba!

Kata ledöbbsent. Nagy meglepetésében csak gratulált nővérének, és lerakta a telefont. Visszasietett technika órára.

Barić Melisa, 6. osztály

Kedves Dominik!

Mivel te a nagyvárosban, Budapesten laksz, gondoltam, leírom milyen is itt, egy szlovéniai kisfaluban az élet, hova járok iskolába.

Hodoson kb. 280-an lakunk. Tudom, a kétmillió emberhez képest ez semmi. A pozitívum az egészben, hogy nagyon nagy nyugalom van, semmi zaj, idegesítő autó dudolások, szirénák, stb.

Ugye mivel ilyen kevesen vagyunk, kevés a velem egykorú gyerek. Pontosabban nincs is.

Van egy kis boltunk, kocsmánk, egy evangélikus templomunk, focipályánk, tavunk, de még öregotthonunk is.

Iskolába busszal járok mint te, de fogadok, nekem izgalmasabb az utam. Kb. húsz kilométeres az út az iskoláig, de eddig még nem nagyon unatkoztam. Legtöbbször beteszem a fülhallgatót a fülembe, bekapcsolom a zenelejátszót, elmerülök a gondolataimba és a szép tájban. Most, hogy mindent beborít a csillogó hó, olyan mint a mesékben, ahogy megyünk fel és le a nagy partokon, erdővel mellettünk.

Nem tudom, hogy hallottál-e már erről, de itt Szlovéniában az általános iskola kilenc osztályos, én idén ballagok. Amúgy képzeld, az osztályban összesen heten vagyunk. Elég kicsi iskola ez. De nagyon „zsúúr” itt. Nincsenek váratlan feleltetések, röpdolgozatok. Minden osztályzás előre közölve van a diákokkal. Ha pedig valamelyik jegyeddal nem vagy megelégedve, simán javíthatod.

Még rengeteget szeretnék mesélni, de szerintem elsőre ennyi elég. Aztán várom a te leveled. Te is mesélhetnél kicsit. Neked mi a szimpatikusabb, a város vagy a falu? Nekem a város, de lehet csak azért, mert tudod „a szomszéd fűje mindig zöldebb”, vagyis a másik dolog mindig jobb a tiédnél. És milyen a középiskola? Te szereted az osztályod amúgy, jóban vagytok? Nagyon kíváncsi vagyok, szóval ne habozz sokat, írd.

UI: Üdvözlöm a nénikét a buszon!

Nagyon sok szeretettel és Pöttyös Túró Rudival

Abraham Sarah

Az ÖKÖ nap

Május 29-én ÖKO napunk volt. Már a buszon izgatott voltam, hiszen először fogok részt venni a kis újságírók munkájában.

Sarah és Samo köszöntötték az egybegyűlteket: gyerekeket, szülőket, vendégeket. Ezen a napon meglátogattak bennünket a szombathelyi Oladi Általános Iskola tanulói és tanárai. A bevezető után megkezdődött a valódi munka. Először is kérdéseket kellett kitalálnunk, amiket majd a tanulóknak és a tanároknak teszünk fel. Ezeket számítógépen is le kellett írunk. Majd később persze a válaszokat is. Azután Fabian és Heidi írtak egy verset. Én készülődtem a szerepemre. Sarah és Samo a saját befejező szövegüket írták.

A nap végén minden műhely bemutatta munkáját. Utána következett az ebéd, amit szintén az egyik csoport készített el. Nagyon finom volt az étel. Büszke vagyok, hogy vendégeink voltak Magyarországról is. Ezen a napon nagyon jól éreztem magamat.

Laco Nina, 5. osztály

Poredni fantje

Na naši šoli je zelo lepo,
ampak včasih tudi hudo,
saj nekateri so hudobni,
večkrat tudi poredni.

V mojem razredu je fant,
norčujejo se iz njega in se
smejijo,
žal sami sebe ne vidijo,
pred svojim pragom ne
pometejo.

Pravično bi bilo,
da vsak spozna, da to ni
lepo,
preizkusi na svoji koži,
kako je hudo,
če se ti drugi posmehujejo.

Larisa Špilak, 7. razred

Nestrpnost

Na šoli imamo učenca,
ki se grdo vede do mojega
sošolca.
Ni mislil, da bo nekoga
užalil,
ni se zavedal, kaj je govoril.

Povedali smo mu,
da tega ne sme početi,
ampak on ni hotel nič
vedeti.
Njemu za to ni mar,
saj se vede kot car.

Sošolec je povedal,
kar mu na duši leži
in ga k tlom tišči.
Nestrpen učenec si je
besede
k srcu vzel in obljubil,
da mu ne bo več težil
in ga s svojim vedenjem
moril.

Miša Bočkorec, 7. razred

Žaljive besede

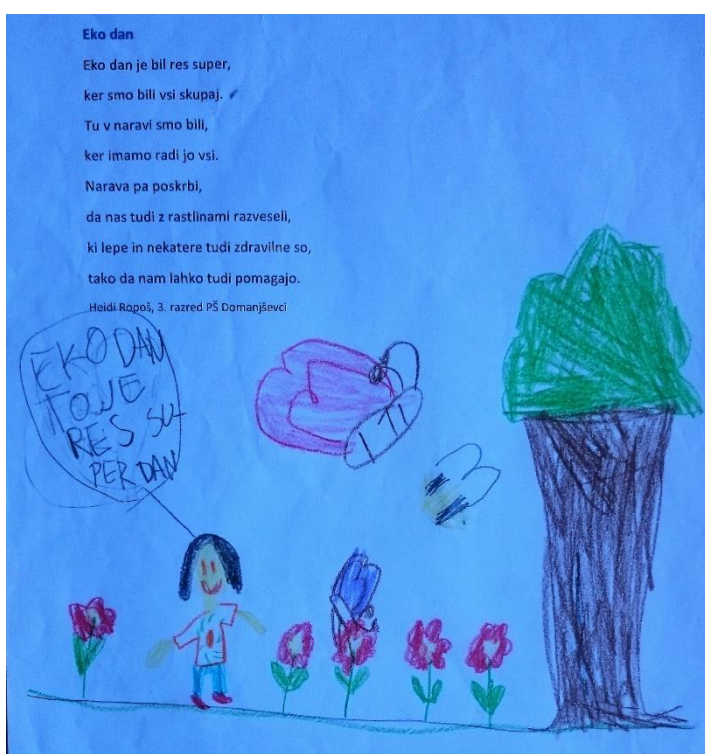
Strpnost je lepa vrlina,
kdor jo premore, ga je sama
milina.
Prijetelje sprejema, četudi
niso brez problema,
nestrpnost je zanj tabu
tema.

Žaljive besede so vedno
boleče,
včasih dobrohotne, ampak
še vedno zlobne.
Kdorkoli jih izgovarja,
drugi jih nikoli ne pozablja.

Kul, nesramen in hudoben
se ti zdi,
ampak nekaj dobrega v
njem tudi leži.
Včasih je strpen, včasih
predrzen,
zato ga ne moti, če se kdaj
pa kdaj zmoti.

Gloria Könye, 7. razred

Heidi Ropoš, 3. razred

EZT NÉZZÜK A NYÁRON

ÉNEKELJ!

színes, magyarul beszélő, amerikai családi animációs film, 107 perc, 2016

Az Énekelj! egy állatok által benépesített emberi világban játszódik. Buster Moon, az elegáns koala egy valaha szebb napokat látott színház igazgatója. Buster örök optimista - na jó, azért kissé zsvány is -, de mindennél jobban szereti a színházát, és bármit megtenne azért, hogy az fennmaradjon. Látva, hogy élete álma az összeomlás szélén áll, egy utolsó esélye van, hogy visszaadja ékkövének a régi fényét: megrendezi a világ legnagyobb énekversenyét.

Öt versenyző emelkedik ki a többiek közül: egy egér, akinek a hangja és a modora is simulékony; egy félénk tini elefánt, akinek hatalmas a lámpaláza; egy túlhajszolt anya, aki 25 kismalacot gondoz; egy ifjú gengszter gorilla, aki szakítani akar a kétes családi múlttal; és egy punk-rock tarajos süllő, aki az arrogáns pasiját igyekszik lerázni

magáról. Mind az öten abban a reményben

érkeznek Buster színpadára, hogy meg tudják változtatni addigi életüket...

Egy kutya négy élete

színes, magyarul beszélő, amerikai családi film, 100 perc, 2017

Bailey egy pajkos kiskutyaként jön a világra, története pedig egy szerető kislány karjaiban kezdődik. A tapasztalatlan gazdi és a játékra mindig kész eb hamarosan elválaszthatatlan barátokká válnak, akik feltétel nélkül elfogadják egymást. Megannyi izgalmas kalandot élnek át együtt, miközben Bailey arra a nagy kérdésre keresi a választ: mi lehet a létezése célja, mi keresni valója van az emberek között.

Ahogy múlnak az évek a már aggastyán korba lépő Bailey tudja, hamarosan el kell búcsúznia a számára legfontosabb személytől, akivel élete minden egyes napját megosztotta. Ám ekkor megtörténik a csoda, és egy újabb kölyökkutya testében születik újjá. Később aztán egy újabb és megint egy újabb eb bőrébe bújva éli mozgalmas, vidám és meghitt pillanatokkal teli életét. Vándorlásai során számos gazdit tanít meg nevetni és szeretni, mialatt próbálja megérteni, milyen küldetéssel született a világra.

EGY
KUTYA
NÉGY ÉLETE
MINDEN KUTYANAK KÜLDETÉSE VAN

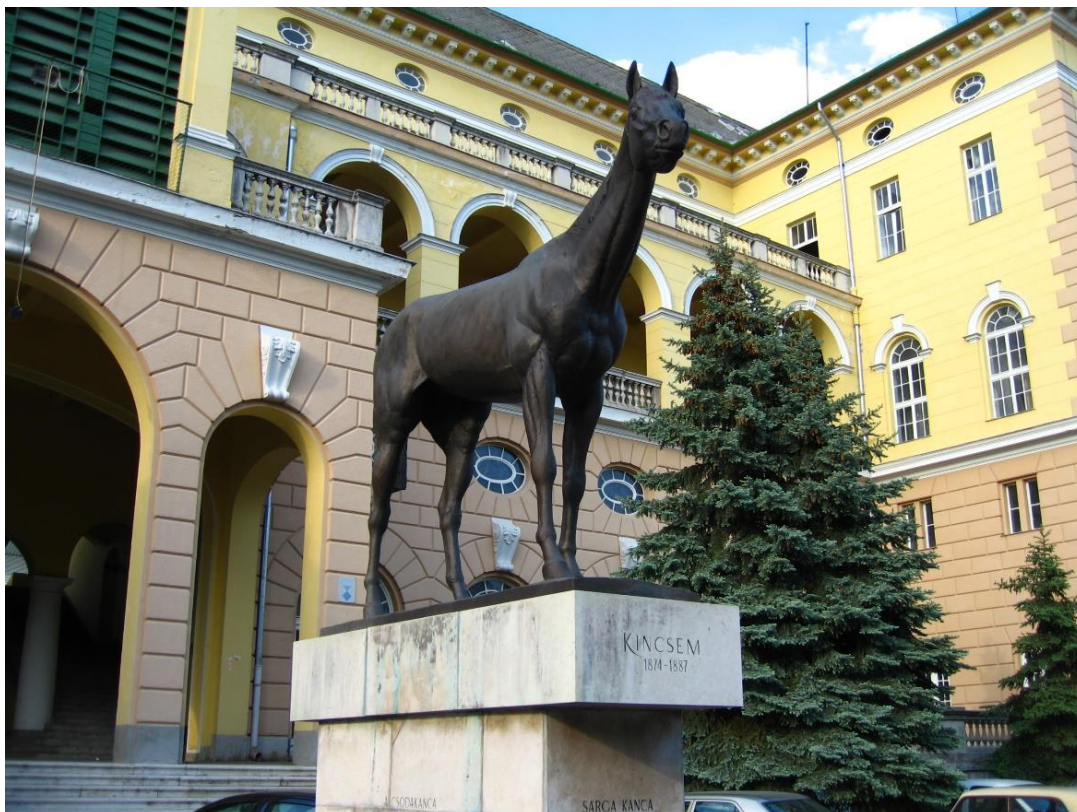
DVD

KINCSEM

magyar film, 2017

Blaskovich Ernő mindenét elvesztette a szabadságharc után. Céltalan, kicsapongó életet él, amikor egy nap megjelenik élete nagy lehetősége, *Kincsem, a csodaló*, akivel sikert sikerre halmoz az európai lóversenypályákon. Ezzel a sors tálcán kínálja neki az elégtételt, hogy nemes küzdelemben győzze le ősi ellenségét, von Oettingen bárót. Egyre durvuló rivalizálásukat azonban bonyolítja, hogy Ernő menthetetlenül beleszeret Klara von Oettingenbe, apja gyilkosának lányába. Vajon mi a fontosabb, a szerelem vagy a bosszú?

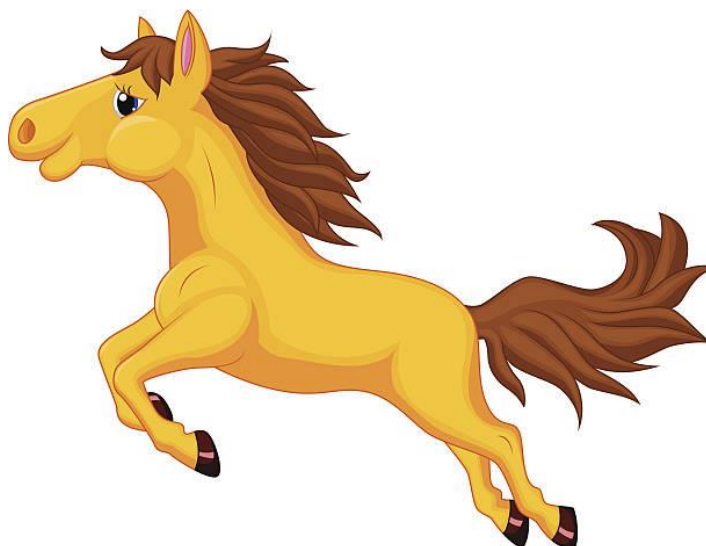

Kincsem (Tápiószentmárton, 1874. március 17. – Kisbér, 1887. március 17.) többszörös díjnyertes, Magyarországon tenyésztett, angol telivér szülőktől származó versenyló. A magyar lósport és lótenyésztés büszkesége, melyet a legőzhető „csodakanca” névvel, illetve Európában a „Hungarian miracle” és a „Hungarian wonder” (jelentéseik magyar csoda) titulusokkal illettek.

Kincsem Blaskovich Ernő tápiószentmártoni lótenyésztő birtokán született.

A világhírűvé vált magyar versenyló Magyarországon kívül Európa több országában, Ausztriában, Angliában, Franciaországban, Csehországban és Németországban, 13 versenypályán, 54 alkalommal állt rajthoz és 54 győzelmet aratott. Győzelmeinek értékét emeli, hogy kancaként verte meg a méneket, ami a lóversenyeken kivételesnek számít.

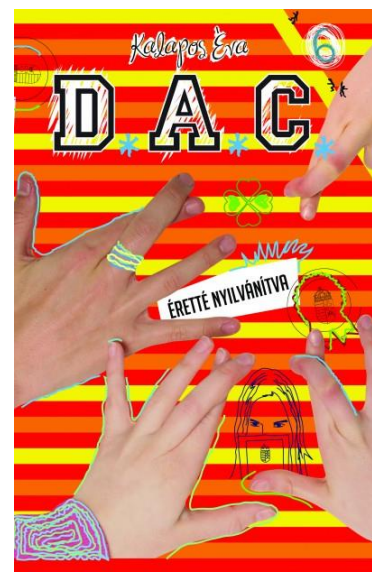

MIT OLVASSUNK A NYÁRON?

Kalapos Éva: D.A.C. 6 - Éretté nyilvánítva

A D.A.C. története a végéhez ér, de előtte még Flórának és barátainak komoly döntéseket kell hozniuk a jövőjükkel kapcsolatban. Egyetem vagy munka? Mennyit ér a szerelem és a barátság, mennyit a saját célok? Megoldható-e, hogy egyszerre legyen minden a miénk?

Az idők változnak, egyvalami viszont soha: Flóra, Zsani, Ági, Ákos, Ginny, Dani és a többiek, a D.A.C. csapata vállvetve küzd az akadályok ellen, sok nevetéssel, sírással és rengeteg szeretettel.

Eve Ainsworth: Belezúgva

A szerelem fáj... De biztos, hogy ennyire kell fájni?

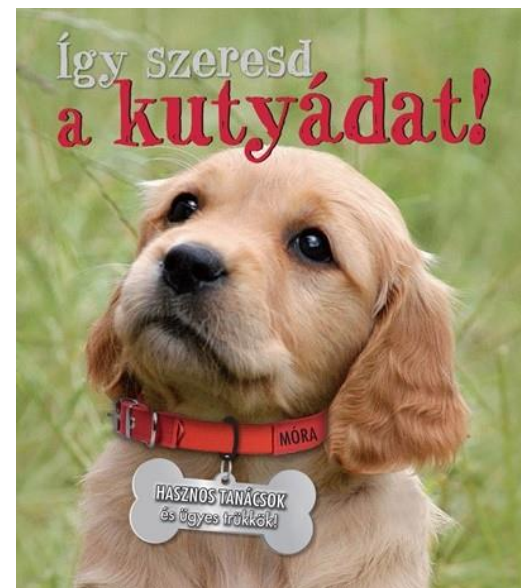
Anna épp kamaszkorának leggyötrőbb korszakát éli, tele fájdalommal és kiszolgáltatottsággal, de váratlanul belép az életébe a menő és nagyon vonzó Will. Anna a gyorsan száriba szökkenő kapcsolatban találja meg az áhított vigaszt és reményt. Will nemcsak helyes srác, de olyan odaadóan szereti, ahogy a lány legmerészebb álmaiban sem képzelte. A fiú ugyanakkor szeszélyes és kiszámíthatatlan, napról napra kezdi elszakítani a barátaitól, és mindentől, ami addig fontos volt neki. Azt akarja, hogy az övé legyen, csakis az övé. És közben fenyegetően magasodik föléljük egy sötét titok...

Honor Head: Így szeresd a kutyádat!

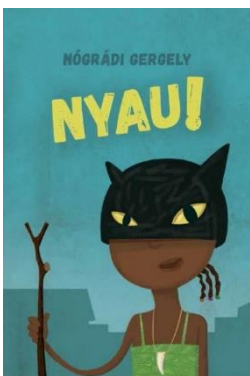
Kutyabarátok, figyelem!

Ez a könyv a tökéletes választás számotokra!

Akár még csak most készülsz beszerezni egy édes kis kutyust, akár már ott tartasz, hogy trükköket akarsz tanítani kedvencednek, vagy ha csupán szeretnél többet megtudni ezekről a nagyszerű állatokról, az *Így szeresd a kutyádat!* című könyvben megtalálsz mindent, amire csak szükséged lehet.

Nógrádi Gergely: Nyau!

Hogy kerül egy árva afrikai gyerek egy magyar családhoz? Hogyan illeszkedik be a koromfekete lány Szilasék életébe? Miért rabolják el néhány nappal az érkezése után? Szövődhet-e igazi szerelem egy fekete lány és egy fehér fiú között, akik eleinte ki nem állhatják egymást? Nógrádi Gergely *Nyau!* című sikerkönyvét vedd te is a kezvedbe!

Ilyennek látom a világot

Ma minden más. Minden más mint régen volt. Megváltozott az egész világ.

»Régen a szegények fociztak, és a gazdagok nézték őket, ma a gazdagok fociznak és a szegények nézik őket» – Hangzik Puskás Ferenc idézete.

Ezzel az egy mondattal le is írtuk a mai helyzetet a világban. Így van például a zenészekkel is. Régen a zenészek voltak a szegények, és azért énekeltek, hogy megvehessék a mindennapi kenyerüket. Ma ez is máshogyan van. Az énekeseknek annyi a pénzük, azt se tudják, mire költsek el. De így van ez a mai világban.

A tudomány is sokat fejlődött. Ez egyrészből jó, de megvannak a negatívumai is. Valamikor egy televízió volt az egész faluban, ma minden háznál legalább három. Minden gyerekszobában van egy, egy a nappaliban vagy azétkezőben, és egy a hálósobában is. A családok így még kevesebb időt töltenek el együtt beszélgetéssel. Szerintem ennek nagyon máshogyan kellene lennie. A legtöbb családban még az ebédet vagy a vacsorát sem fogyasztják egy időben, mert mindenki akkor étkezik, amikor ideje van rá...

És még tovább lehetne sorolni. Végül felmerül a kérdés: Mit hozhat még a jövő?

Temlin Samo, 9. osztály

Naša življenja

Je svet dober? Ke vse kot mora biti? Ali sam prispevam k boljšemu svetu? Ta vprašanja se mi porajajo v mislih, ko zaprem oči in se skušam spomniti, kako bi sam lahko pomagal k boljšemu vsakdanu vsakega posameznika.

Po daljšem in podrobnejem razmisleku z okamenelim srcem ugotovim, da en sam človek ne more spremeniti sveta. Včasih niti svojega življenja ne more spremeniti, kaj šele, da bi spremenil ves svet. Toda tudi majhni koraki, drobna dejanja, štejejo. Če postajamo boljši ljudje, spreminjamo svet.

S temi trditvami bi se moral strinjati vsak človek, ki živi v sivem vsakdanu, predan svoji službi in usodi. Ampak če se je veliko ljudi sprijaznilo s sivim vsakdanom, še ne pomeni, da na tem čudovitem zeleno modrem planetu ni svetlih izjem. Hvalabogu obstajajo tudi ti. In prav je tako. Ti ljudje živijo življenje v pravem pomenu besede. Življenje zajemajo s polno žlico. Ne ozirajo se na mnenja t.i. normalnih ljudi. Največja njihova prednost je v tem, da si upajo. Imajo sanje, ni jih strah iti v neznano, upati, da bodo svoje sanje nekoč dosegli. Poskušajo, padajo in se poberejo. To so pravi borci. Ta lastnost primanjkuje večini.

Zaprte oči in si predstavljajte svet brez vojn, brez nasilja, pohlepa in na koncu, malo za šalo, malo zares, brez ljudi, ki bi nas, osebe z domišljijo, entuziazmom in upanjem, bili pripravljene utopiti v žlici vode, saj ne sprejemajo ničesar, kar je izven okvirjev njihovega razmišljanja.

Odprimo oči in stopimo na realna tla. Na celotnem svetu pač nikoli nismo bili enakega mnenja in nikoli ne bomo. In konec koncev je tako tudi prav. Ljudje smo si različni, eni visoki, drugi nizki, suhi in debeli. Nekateri si v življenju drznemo početi reči izven okvirjev, spet drugi žal ostajajo znotraj okvirjev svojega ozkoglednega razmišljanja.

Samo Temlin, 9. razred

AMIÉRT ÉRDEMES ÉLNI

Hogy ezen mennyit gondolkodtam már...

Gondoljunk csak bele. Miért élünk? Mi a küldetésünk a Földön? Van egyáltalán küldetésünk, feladatunk? Vagy csak „éljünk”? Egyáltalán mit jelent az, hogy „éljünk”? Ezekre és ehhez hasonló kérdésekre keresem a választ 13 éve. És hogy eddig mire jutottam: le is írom.

Úgy mint minden ember, először aranyos kisbabaként megszületünk. Mindenki dédelget, szeret minket. A szüleink igyekeznek minket jól felnevelni. Azt akarják, hogy megálljuk a helyünket a nagybetűs ÉLETBEN. Eljárunk óvodába, iskolába. Emlékszem, soha nem szerettem oviba járni. Mindig ugyanaz a nóta ... reggel odaérsz, játszasz, reggelizel, aztán játszasz, elmentek ki az udvarra, ott is játszasz. Bejöttök, ebédelték és megint játszasz. Persze ez így nem hangzik rosszul. De nagyon unalmas tud ez lenni. El is panasztam a mamámnak, hogy nem szeretek óvodába járni. Ő azt mondta, ne aggódjak, az iskolában sokkal jobb lesz. És igaza volt. Tudtam, hogy valami hiányzik az oviból. A kihívások. Iskolában már kell kitartás, magabiztosság és persze szorgalom. Be kell bizonyítanod magadnak, hogy képes vagy rá, meg tudod csinálni.

Hogy ezt most miért meséltem el? Mindjárt kiderül, de előtte folytatnám...

Szóval eljársz az iskolába. Az iskola az életedben nagy előrelépés. Egy új szakasz. Ott kezdesz önállósulni. Szerzel új barátokat, el kezdesz tanulni. De itt már az élet nem piskóta. Legalábbis nem olyan omlós piskóta mint az oviban. Itt már vannak benne keményebb darabok, amiket nehéz megrágni. De sikerül.

Én most itt vagyok, az általános iskola utolsó évében. Büszke vagyok magamra, amiért eljutottam eddig, teljesítettem a céljaimat (nem az összeset, mert még rengeteg van). Túl vagyok rengeteg felmérésen, versenyen, feleltetésen és persze több órás tanulásokon.

Tudtam jól, hogy nehéz lesz és hogy néha majd legszívesebben elmenekülnék a könyvek elől, de nem adtam fel. Soha. Addig ültem a könyv előtt, amíg meg nem tanultam, amit kellett. Sokszor mondták már nekem, hogy van, aki nem tud tanulni, nem megy neki. Ilyen nincs. A tanuláshoz semmi más nem kell, csak kitartás és türelem. Mint ahogy anyukám mindig mondja: „Minden lehetséges, csak akarni kell.” Soha nem szabad feladni.

Ha lenne választásom, most sem mennék vissza óvodába. Mert még mindig hajt az akarat, a bizonyítási vágy. Nem akarom az életem semmitemvéssel eltölteni. Élni akarok. De úgy rendesen. Bizonyítani akarok saját magamnak. Boldog akarok lenni. Érezni azt, hogy igenis megérte. Minden, amit eddig tettem.

Csak hogy tisztázzuk ... a tanulás itt az életet szimbolizálja. Az egész a kitartásról szól. Arról, hogy ki mennyit képes kihozni magából.

Hogy mi a küldetésünk, feladatunk a Földön? Szerintem, hogy éljünk. De nagybetűsen. ÉLJÜNK. Hogy elérjük azt, amiért megszülettünk. Hogy küzdjünk, harcoljunk a jóért. Azért ... ha idősebb korunkban megkérdezik tőlünk, hogy miért volt érdemes élni, akkor azt tudjuk mondani, mert jó volt és megérte.

Az életünket meg kell becsülni. És benne minden jót is. Főleg az apró, kedves pillanatokot. Például, mikor a húgoddal felezel egy csokit, a legjobb barátnődnek csinálasz meglepetés-ajándékot vagy ha megöleled a szüleidet, mélyen a szemükbe nézel, és azt mondod nekik, hogy „Szeretlek”.

Na, ezekért a pillanatokért érdemes élni.

Abraham Sarah, 9. osztály

Srce – kamen?

Velikokrat razmišljam o tem, kaj se na svetu dogaja. Skoraj vsak dan se zgodi nekaj slabega. Teroristični napadi se v večjih mestih kar stopnjujejo. Zakaj se to dogaja? Zakaj morajo umirati nedolžni ljudje, otroci, ki še povsem ne razumejo sveta? Zakaj se spravlja na tiste najšibkejše, ki niso storili prav nič slabega, ne njim, ne nikomur?

Če se svet spreminja, se v njem spreminjajo tudi ljudje, ki postajajo vedno bolj pohlepni, nehvaležni, ni jim za nič mar. Opažam, da je vedno manj tistih, ki cenijo skromno darilo iz srca, steho nad glavo, možnost brezplačnega izobraževanja, ki nam potencialno omogoča službo in življenje brez eksistencialnega problema.

Na srečo obstajajo ljudje, ki se izobražujejo, trudijo za boljšo prihodnost nas vseh. Le-ti želijo spremeniti svet na bolje, ne le zase, ampak tudi za vse, tudi za prihodnje generacije. Tudi pokojni pevec John Lennon je hotel boljši svet. Hotel je svet združiti, da ne bi bilo sporov, vojn, da bi si ljudje upali sanjati. Prav je imel. Le zavrtite si njegovo pesem Imagine in prisluhnite njegovim futurističnim idejam. Se vam zdijo njegove sanje dosegljive ali so to le utopične sanje velikega sanjača?

Žal se ljudje prevelikokrat odločajo za reči, ki jim pridejo prav, le iščejo koristi, ne zanimajo jih čustva drugih oz. kako njihova dejanja vplivajo na njih. Razmišljajo le z glavo in ne s srcem. Zakaj? Je njihovo srce temačno, trdo kot kamen? Mnogi se ne upajo zazreti vase, v globine svojega srca, ker ne bi našli tam nič lepega. Le-ti živijo iz dneva v dan brez trohice sočutja do sočloveka.

Toda kdor hoče videti, mora gledati s srcem. To je eden najbolj znanih stavkov iz Malega princa, in prepričana sem, da tudi eden najlepših na svetu. Le-ta nam pove, da naj poslušamo svoje srce in naj ne zaupamo le svojemu vidu, saj nas oči lahko prevarajo.

Ko spoznaš osebo, najprej opaziš njen izgled. To je vse, kar ti oči povedo. Nato spoznaš, da je ta oseba zelo priljubljena in ne bi škodilo druženje z njo. Hmm ... ko pa dobro spoznaš to osebo, ugotoviš, da je navzven čudovita, ampak v njej se pa ne skriva nič lepega. Ni vedno vse zlato, kar se sveti. Zato ne smemo gledati na videz in položaj ljudi v družbi, ampak na dušo te osebe. Moramo spoznati sočloveka in potem si ustvariti lastno mnenje. Tudi govoricam namreč ni za verjeti.

Torej, kaj je res pomembno v življenju? Denar, izgled, velikost naše hiše? Ne, pomembno je, da si srečen, zadovoljen, hvaležen za drobne pozornosti in doživetja ter hkrati ostajaš skromen. Vse dobro se povrne, če ne danes, potem jutri, če ne jutri, pa enkrat drugič, toda zagotovo se.

Nina Novak, 9. razred

Száz út vár rám

A pálya? Igen, de nem foci vagy ilyen pálya. Hanem a pályaválasztás. Lehet, hogy számunkra eddig még nem volt fontos szó. Még le se tudtam írni helyesen. De most, amikor befejezzük az általános iskolát, ez számunkra fontos és talán az egyetlen kérdés a mindennapjainkban. Már a saját példámról látom, hogy ez nem könnyű döntés. Hisz egy „éj” alatt át kell gondolnunk, hogy fog kinézni az egész életünk. És ezt egyáltalán nem könnyű átgondolni. Hisz arra is figyelünk kell, hogy olyan pályát találjunk magunknak, hogy nekünk jó legyen, minden nap boldogan keljünk fel és boldogan menjünk szolgálatba. Szerintem ez a kor még túl kora ahhoz, hogy dönteni tudjunk egy ilyen fontos kérdésről. Tizennégy évesen még nincs reális képünk arról, milyen igazából az élet.

Én a médiával kapcsolatos szakmát keresek, ezért a ljubljana Média és Grafikus Középiskolát választottam. De mi lesz az otthonnal, a szülőkkel, a barátokkal? Igen, tudom. Itthagynom őket. Nem fogom őket mindennap látni, megbeszélni a dolgokat, beszélni a gondjaimról és a barátaimról. Ha a

média világában látom magamat és ez boldogít, akkor nincs más választásom, mint az álmaim után menni, és mindent megtenni annak érdekében, hogy később boldog legyek, jobb legyen az életem. Tudom, hogy eleinte nehéz lesz megszokni az új környezetet, az új arcokat. Idővel majd minden a helyére áll. Kialakul az új baráti köröm, napról napra érettebb leszek, felnőttebben fogom érezni magam.

A pályaválasztás senkinek sem könnyű. Olyan pályát kell választanom, ami érdekel, és amiben jól fogom érezni magam, hogy minden reggel könnyedén keljek, és örömmel végezzem munkámat, amit szeretek.

Tudd: Csak a saját megelégedésed a fontos, semmi más.

Lainšček Lea, 9. osztály

DEVETOŠOLCEM – BALLAGÓKNAK

Távol már a kezdet,
De távol még a vég,
Elértem a labirintus közepét.
Csalódások, gyönyörű emlékek
Velem vannak,
Megőrzöm őket.

*"Kadar si nekaj RESNIČNO želimo uresničiti, bomo našli način.
Kadar želja ni pristna, bomo našli izgovor."
(neznan avtor)*

Hinni a szépet, a lehetetlent,
Hogy egyszer valóra válik.
Hinni a világban, akaratunkban,
Ha kell hinni mindhalálíg.

*"Ne pozabi, da je bil tudi največji hrast некоč
majhen želod,
ki je padel na tla in vztrajal."*

Keresd az életben mindig a szépet
Ragadd meg azt, amit más észre sem vesz,
S hidd el, ha sokszor durva is az élet,
Mindig találni benne kellemest és
szépet.(Goethe)

*"Naj bodo tvoje misli pozitivne,
saj se bodo spremenile v besede.
Naj bodo tvoje besede pozitivne,
saj se bodo spremenile v dejanja.
Naj bodo tvoja dejanja pozitivna,
saj bodo odražala tvoje vrednote.
Naj bodo tvoje vrednote pozitivne,
saj bodo postale tvoja usoda."*
(Gandhi)

A búcsúzóznak minden emlék drága,
Egy száraz lomb, egy moha, egy kis kavics,
Hogy emlékezzék a távolban is
A helyre, melyre visszavonja vágya,
Tanú lesz az érzéseiről halálig,
S egy semmi így legdrágább kincsé válik.
(Goethe)

*"Uspeh pride takrat, ko se zavemo, da so vse ovire samo izzivi,
ki nam pomagajo postati boljši."*
(Stephen Covey)

ŠOLSKO LETO 2016/17 V SLIKAH
A 2016/17-ES ISKOLAÉV KÉPEKBEN

